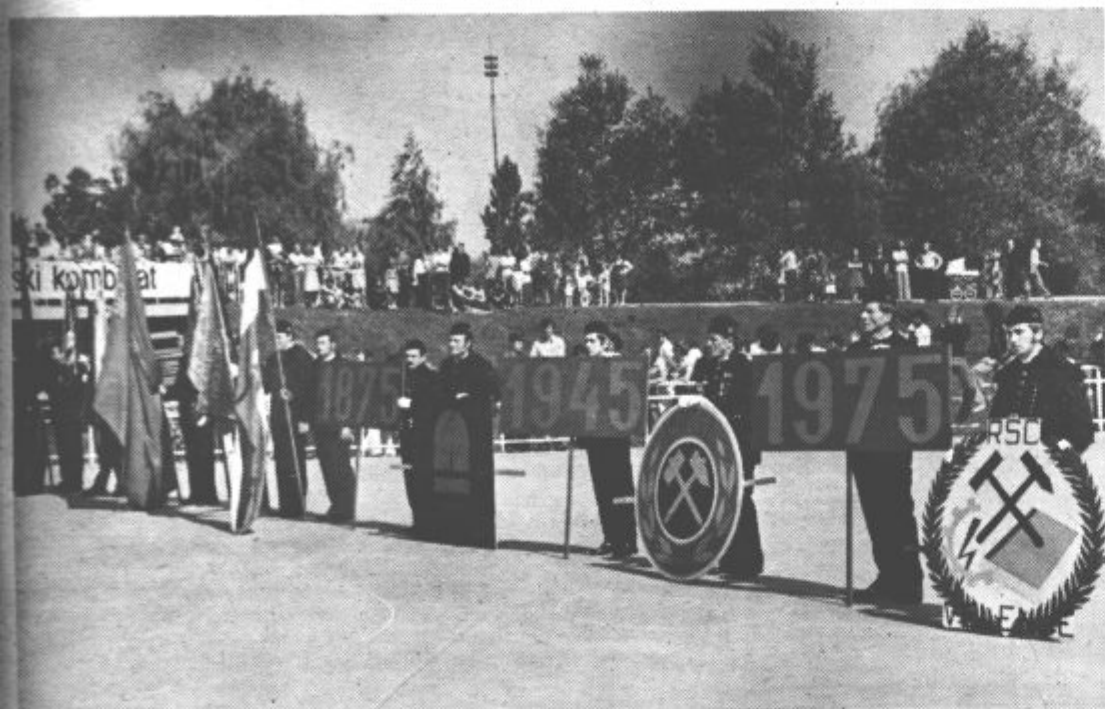

VELIKO RUDARSKO SLAVJE

Sto let rudnika, 30 let osvoboditve, 25 let samoupravljanja

Na čelu dolgega spreveda so šli rudarji z zastavami

Prvi julijski dnevi vsakega leta so rudarski. Slovenski rudarji so si namreč izbrali 3. julij za svoj stanovski praznik, v spomin na leto 1934, ko so rudarji iz Hrastnika začeli v jami Ostro gladovno stavko. Zato se v vseh rudarskih mestih v dneh pred tem praznikom vrstijo številne prireditve.

NE

naš čas

11. julij 1975 - leto XI - št. 26 (285) - cena 2 dir
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

● OB PRAZNIKU ŽALSKE OBČINE

Pomembne pridobitve za Andraž

Občani žalske občine so se zbrali v nedeljo v partizanskem Andražu na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku te sosednje občine. Proslava se je začela s svečano sejo občinske skupščine, na kateri je o gospodarskem razvoju žalske občine spregovoril Vlado Gorišek. Po seji, na kateri so podelili občinske nagrade zaslužnim posameznikom, družbenopolitičnim organizacijam in temeljnim organizacijam združenega dela ter imenovali za častnega občana Franca Leskoška-Luko, je bilo na novem igrišču slavnostno zborovanje, s katerega so poslali pozdravno pismo predsedniku Titu.

Zatem je sledil najlepši dogodek za krajanje Andraža. Namenu so predali vrsto pomembnih objektov, ki bodo prav gotovo ogromno prispevali k še boljšemu razvoju te

krajevne skupnosti. Ob prazniku je kraj pridobil okrog sedem kilometrov cest, v bližini združnega doma so zgradili športno igrišče, dokončno so opremili in uredili dvorano v

združnem domu, gasilci so dobili novo črpalko, uredili so samopostrežno trgovino in spomenik padlim borcem.

Na slavnostni seji občinske skupščine so imenovali tudi pripravljalni odbor za pripravo občinskega praznika prihodnje leto v Letušu, leta 1977 pa bodo občani žalske občine slavili praznik v Trnavi.

Stane Lesjak, podpredsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine, simbolično predaja namenu novozgrajene ceste

Komentar tedna

Dosedanje obdobje uresničevanja ustave na področju združenega dela na splošno označimo kar kot etapo ustvarjanja organizacijsko-pravne podlage za samoupravno konstituiranje združenega dela.

Hkrati s tem — in posebej po vzpodbudi minulih kongresov ZK — pa ugotavljamo tudi določen kakovostni napredek v resničnem uveljavljanju poglobljenih samoupravnih odnosov v smislu zagotavljanja pravice delavca, da neposredno razpolaga s pogoji in rezultati svojega dela ter upravlja s celotno družbeno reprodukcijo.

Dejansko stanje je pri tem še zelo različno tako na posameznih področjih združenega dela, kot tudi v posameznih delovnih organizacijah.

Kakorkoli že, slabosti pri uresničevanju ustave je potrebno še naprej odpravljati, hkrati pa se je treba že spo-

DILEME NI!

prijeti tudi z nekaterimi bistvenimi vozišči sedanjega položaja v Sloveniji in Jugoslaviji. Gre namreč za minuli odločni poudarek Zveze komunistov, da nam v gospodarstvu ne gre vse tako, kot smo predvidevali, da izvoz še vedno krepko caplja za uvozom, da nemalokrat zvišujemo produktivnost dela zgolj z ekstenzivnim zaposlovanjem itd.

Informacij o sedanjem gospodarskem položaju v Sloveniji in Jugoslaviji je bilo že precej. Bolj ali manj so vsem znane; nanje smo opozorili odkrito in brez slepmišenj. Temeljna dilema, ki jo v tem trenutku izpostavljamo, pa se glasi: ali urejanje gospodarskih nevedčnosti skladno z dograjevanjem celotnega samoupravnega sistema, ali presuk k popolnemu administriranju in državni arbitraži?

Nobenega razloga ni, da bi si pred to dilemo zakrivali oči, bolj pomembno je to, da damo nanjo odločen odgovor. Kajti v bistvu je umetna in inicirana s strani tistih posameznikov, ki le stežka — ali pa sploh ne — sprejemajo samoupravni red in njegova pravila obnašanja. Zatorej: le v vzporedni akciji, ki bo krepila samoupravno podstat, je možno iskati rešitev tudi za vrsto konkretnih obvez, ki nam jih v tem trenutku narekuje naš gospodarski vsakdan. Politična akcija, ki jo vodimo v tem trenutku, le opozarja na bistvene slabosti našega gospodarjenja, a tudi samoupravnega konstituiranja združenega dela, spremembe v odnosih pa ne bo moč doseči prek noči.

Lahko smo le prepričani, da jih bomo, če bomo le pravilno doumeli duha ustave in dokumentov kongresov ZK ter se po tem tudi ravnali.

MILAN MEDEN

Šoferji in avtomehaniki proslavili svoj praznik

Šoferji in avtomehaniki slavijo svoj praznik 13. julija. V spomin na ta dan leta 1943, ko so njihove motorizirane enote skupaj z enotami četrte SNOUB Ljuba Šercerja ter s prvo, drugo, tretjo in sedmo brigado vdrle v središče Suhe krajine, Žužemberk, kjer so se močno utrdili sovražnik in domači izdajalci. Po hudem celodnevem boju so partizani izbojevali zmago.

Stanovski praznik so šoferji in avtomehaniki z vsega celjskega območja proslavili preteklo nedeljo na osrednji slovesnosti pred domom kulture v Velenju. Proslavo so združili s praznovanjem 30. obletnice osvoboditve, 25-letnico samoupravljanja in 100-letnico rudnika.

Po prihodu parade na Titov trg, v kateri je sodelovalo nad sto šoferjev v svečanih oblekah in dolga kolona motornih vozil, ki jih uporab-

ljajo šoferji pri vsakodnevnem delu, je delegacija šoferjev položila venec k spomeniku padlim, nakar se je začel kulturni program. V njem so sodelovali pevski zbora velenjskega združenja in Avto Celje, rudarska godba, recitatorji ter tamburaški orkester iz Pesja. O pomenu 13. julija je spregovoril predsednik velenjskega združenja Stane Čas, šoferjem

pa sta ob prazniku čestitala tudi predsednik republiškega združenja Mirko Novak in Kristian Hrastel, v imenu pokrovitelja proslave Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje.

Po končani proslavi so šoferji in avtomehaniki odšli na družabno srečanje na velenjski grad, kjer so podelili tudi nagrade in priznanja najboljšim posameznikom in ekipam v streljanju, kegljanju ter spretnostni vožnji.

O pomenu priznika je spregovoril Stane Čas

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

ORGANIZIRA
v času od 14.7.-10.8.75
V OSNOVNI ŠOLI
PREVALJE

RAZSTAVO IN PRODAJO
POHIŠTVA
S POPUSTOM

● KRIZA V ARGENTINI

Argentino, deželo v Južni Ameriki, ki je dolgo veljala za vzor stabilnosti, pretresa globoke družbene, socialne in politične krize, ki jim v tem trenutku še ni mogoče napovedati mirnega konca.

Predsednica Izabela Peron (druga žena umrlega predsednika Argentine) si za zdaj zaman prizadeva, da bi s sodelovanjem vojske in sindikatov zagotovila v državi red in mir. Vrtoglava inflacija, stavke, naraščajoči življenjski stroški in tudi delen umik tujeja kapitala postavljajo vodstvo države pred na videz nerešljive naloge.

Temu je treba dodati še delovanje podtalnih terorističnih skupin mestne gverile, tako imenovanih tupamarosov, pa je silka države, ki preživlja enega najtežjih trenutkov svojega obstoja, popolna.

Sindikati terjajo za delavce višje osebne dohodka in boljše delovne pogoje ter pravico, da bi odločali (ali bolje rečeno: soodločali) v upravljanju, čemur se predstavniki velikega kapitala na vse kripilje upirajo.

Za zdaj vojska le bolj ali manj mirno opazuje dogajanja in ni nobenih znamenj, ki bi pričala, da je pripravljena posesti v dogodike po, denimo, čilskem vzoru.

● IZREDNO STANJE V INDIJI

Tačas se nadaljuje izredno stanje v Indiji, ki ga je razglasila vlada, da bi zagotovila red in mir. Opozicija namreč še vedno skuša vrediti Indiro Gandhi, ki ji očitajo, da je nepravilno zmagala na zadnjih volitvah.

Neko nižje sodišče je predsednico tudi obsodilo zaradi tega, vendar pa je vrhovno sodišče Indije obsodbo razveljavilo — pa čeprav ni izreklo dokončne oprostitev.

Indira Gandhi obtožuje opozicijo, da jo hoče strmoljaviti in zavladati v deželi. Pravi, da je to igra, ki se nadaljuje že nekaj let.

Predsednica dobiva izraze podpore z vseh strani — in tudi od zunaj, pri čemer je treba omeniti poslanico jugo-

slovanskega predsednika Tita, ki je izrazil prepričanje, da bo Indira Gandhi očevala red in mir ter še naprej vodila deželo po poti napredka in nevtralenosti.

● KAJ BO V LIBANONU?

Povsem negotov je položaj v Libanonu, kjer se nadaljuje spopadi med falangisti in Palestinci. Ti spopadi so doslej terjali že nekaj sto mrtvih in ranjenih.

Vlada, ki razpolaga s komaj 15.000 možmi rodne armade, je povsem nemočna, saj imata oba nasprotnika pod orožjem več ljudi kot ona sama.

Kljub mnogim sporazumom se stanje ne izboljša, razlog pa je slej ko prej v globokih nesoglasjih med obema nasprotnikoma. Ta nesoglasja izvirajo predvsem iz naslednjega: falangisti (kristjani) menijo, da so postali Palestinci, ki so pribežali v Libanon od drugod (predvsem iz Izraela), država v državi in da ogrožajo njihove pozicije.

Zaradi tega je zelo težko reči, kako se bo sedanja kriza končala, saj kot vse kaže ne pomagajo nobena zagotovila in objube, da bo v deželi mir.

● PRESTAVljena KONFERENCA

Evropske konference o varnosti in sodelovanju v Helsinkih po vsej verjetnosti ne bo konec tega meseca, kot so računali, zakaj Finska, ki bi naj bila gostoljuben gostitelj, je opozorila, da potrebuje za organizacijo tega sestanka vsaj mesec dni — ta rok pa je že potekel.

Pripravljalni sestanek v Zenevi namreč še ni mogel zblizati še vedno nasprotujočih si mnenj udeležencev konference o nekaterih postavkah (na primer o izmenjavi idej in ljudi, pa o vnaprejšnjem obveščanju o večjih vojaških premikih itd.), pa torej tudi ne pripraviti dokončnega besedila zaključnega dokumenta, ki naj bi ga potem podpisali v Helsinkih predsedniki držav ali vlad 35 držav Evrope, ZDA in Kanade.

...IN DOMOVINI

SESTANKI

Zbor delavcev podjetja »22. decembra« v Kragujevcu je postal družbeno-političnim organizacijam v občini in drugim organizacijam ter organom občine pismo z zahtevo, naj sestanke in seje organizirajo po delovnem času. Ze dolgo je tega, kar so v Kragujevcu sklenili naj se in sestankov ne sklicujejo dopoldne in ob delovnem času. To so še posebej poudarili konec lanskega leta, ko so razpravljali o varčevanju na vsakem delovnem mestu. Pismo zahteva, da si morajo organizatorji sestankov in razgovorov prizadevati, da jih bodo sinhronizirali in da jih ne bodo sklicevali ob delovnem času, razen v izjemnih primerih.

STOLP

Po večmesečnih pripravah bodo v rožninski ladjevalnici začeli graditi veliko plavajočo ploščad za podmorska vrtnja ter izkoriščanje nafte in naravnega plina pod morjem. Ploščad bodo prihodnje leto izročili jugoslovanskemu naročniku, zagrebškemu podjetju INA — Nafta — plin. Velikanska ploščad naj-sodobnejše konstrukcije in opreme bo prva plavajoča ploščad za vrtnje v Jugoslaviji, namenjena pa je raziskavam jadranskega podmorja. Ploščad bo težka 8000 ton, imela pa bo po tri »noge«, vsako težko po 600 ton in dolgo 130 metrov. S to napravo bo mogoče namerenkrat obdelovati devet vrtnj, globokih tudi do 7000 metrov. Ploščad, imenovana »Jadranska«, bo veljala več kot milijardo dinarjev, njeni svetri pa bodo prvič segli v globino jadranskega podmorja marca 1977.

POLOG

Na minuli seji je zvezni izvršni svet sprejel predlog zakona o polaganju depozitov pri vlaganjih v nove negospodarske in neproizvodne investicije. Zakon določa, da bodo sredstva, ki bi jih pridobili z manjšim vlaganjem v negospodarske in neproizvodne investicije, usmerili v investicije za dejavnosti, ki jih kot prednostne določa resolucija o temeljnih skupne politike ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije za leto 1975.

CESTE

Izvršni odbor republiške skupnosti za ceste razmišlja o predlogu, da bi se letos odprli del odseka avtomobilske ceste Hoče—Arja vas za promet. Gre za del odseka

Hoče—Slovenske Konjice

dolgega okrog 25 kilometrov. Da bi bil promet varen, bi potrebovali vsaj 13 milijonov dinarjev. Doslej še niso sklenili nič dokončnega, pač pa bodo poskušali vse možnosti, ki bi pomagale k odprtju prvih 25 kilometrov »Slovenike« na štajerskem koncu. Sicer pa zaradi podražitev in pomanjkanja sredstev republiška skupnost kot investitor »Slovenike« načrtuje podaljšanje gradnje ceste. Tako naj bi promet na odseku Hoče—Celje stekel junija prihodnjega leta, preostali del ceste Celje—Arja vas pa septembra leta 1977.

UNIVERZA

Republiška skupščina je potrdila samoupravni sporazum o združitvi dosedanjih sedmih visokošolskih delovnih organizacij iz Maribora v novo mariborsko univerzo. Za razmeroma majhen slovenski narod je ustanovitev nove univerze zgodovinski dogodek. Nova univerzitetna institucija na območju severovzhodne Slovenije pa je tudi regionalno utemeljena — saj nam na tem območju še primanjkuje visokošolsko izobraženih strokovnjakov.

KREDITI

Popularno vozilo »spacček«, ki ga proizvaja koprška tovarna CIMOS, bo kmalu napredal za kredit. Tovarna bo namreč kmalu obvladala proizvodnjo več kot 51 odstotkov sestavnih delov za »spacček«, tako da bodo kot pri vozilu tipa »ami« izpolnili pogoji, ki je predviden z zveznimi predpisi o splošnih pogojih za odobritev potrošniških kreditov za potniške avtomobile. Kupci pa še nadalje ne bodo mogli dobiti kredita neposredno v tovarni, ker v ta namen nimajo sredstev, temveč se bodo morali za kredite obrniti na poslovne banke.

KAVA

V prvih mesecih letošnjega leta se je precej zmanjšal uvoz posameznih prehranskih proizvodov. Iz tujnine smo, na primer, uvozili okoli 30.000 ton riža, v istem času lani pa smo ga uvozili 35.000 ton. Južnega sadja smo uvozili 86.000 ton, lani pa v istem času 95.000 ton. Precej se je zmanjšal tudi uvoz sladkorja in svinjske masti. Pač pa je letos precej večji uvoz surove kave. V minulih petih mesecih smo jo uvozili 40.000 ton, ali 21.000 ton več, kot v istem obdobju lani.

LIGNIT DOBIVA VELJAVO

Na osrednji proslavi ob 100-letnici rudnika je na kotališču več tisoč rudarjem in drugim prebivalcem Velenja govoril predsednik centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije France Popit.

V začetku govora je rudarjem zrekel priznanje za veliko delo, ki so ga opravili, ter jim čestital ob obletnici in rudarskem prazniku. Čestitko je izrekel tudi vsem drugim slovenskim rudarjem.

Potem ko je spregovoril o širjenju marksistične misli med rudarji in njihovem nepogrešljivem prispevku za našo revolucijo, je nadaljeval: »Rudnik lignita Velenje je doživel največji razvoj prav v času, ko je naš delavski razred na čelu s komunistično partijo že uresničil napoved Marxa in Engelska iz Komunističnega manifesta, po kateri bo proletarijat po zmagi proletarske revolucije svojo politično oblast uporabil za to, da bo buržoaziji korak za korakom iztrgal ves kapital, združil vse produkcijske instrumente v rokah države, to je proletariata, organiziranega kot vladajoči razred, in kar se da hitro povečal množico produkcijskih sil. Tako se je zgodilo tudi v velenjskim rudnikom, katerega proizvodnja je bila po odhodu tujih oblastnikov podrejena potrebam načrtna industrializacije države. V povojnih letih se je proizvodnja velenjskega premoga stalno povečevala pa tudi delež velenjskega premogovnika v skupni proizvodnji premoga v Sloveniji je naglo naraščal.

Podatki o razvoju samoupravnih odnosov v našem rudniku govorijo, da je delo v samoupravnih organih rudnika pomenilo za vse člane kolektiva bogato šolo samoupravljanja. V četrto stoletja se je zvrstilo v različnih organih in oblikah upravljanja ter odločanja nad 6000 delavcev. To pomeni, da je vsak zaposleni celo več kot dvakrat delal v katerem od samoupravnih organov. Danes je skoraj vsak tretji delavec v vaših temeljnih organizacijah združenega dela vključen v katero od neposrednih oblik odločanja.

Pri svojem dosežanju delu ste nedvomno dosegli velike uspehe, čakajo pa vas še velike naloge. Pomen šaleškega energetskega bazena za slovensko gospodarstvo je razviden že iz podatkov, da je Rudarsko elektroenergetski kombinat lani proizvedel 42,4 % vse električne energije v naši republici. Od 5.860.000 ton premoga, kolikor ga je bilo nakopane v Sloveniji, je bilo velenjskega kar 3.900.800 ton ali 66 %.

Vloga vašega vira energije — lignita — se povečuje. Svetovna energetska kriza nam je pokazala, da je naslonitev na lastne energetske vire edini izhod za razvoj našega gospodarstva. Slovenija nima bistvenih virov energije, na katerih bi lahko gradila svojo energetiko.

V letih 1967—1970 je bil zaustavljen nadaljni razvoj rudnika kot domačega izvora energije zaradi zgrešene energetske politike, kar ima še danes nezaželene posledice v naši republici. Izgradnja tretje faze termoelektrarne Soštanj pa je pomenila nadaljni razvoj ne samo rudnika temveč vseh ostalih gospodarskih in družbenih dejavnosti v Velenju.

Prav zato so naloge vaše organizacije združenega dela tako obsežne in odgovorne. Leta 1980 naj bi znašala proizvodnja premoga 4.700.000 ton ali za 20 % več kot v letu 1974. Z izgradnjo četrte faze termoelektrarne Soštanj se bo instalirana moč te elektrarne povečala za 80 %, njena proizvodnja pa za 76 % v primerjavi z letošnjim letom.

Da bi uresničili to veliko nalogo, bo potrebna izredna prizadevnost vseh delovnih ljudi. Dolga leta sta delavec elektrarne in rudar delala ločeno, odnosi so bili le poslovno tehnični — medpodjetniški.

Ze pred desetimi leti je bilo slišati pobubo za združitve rudnika Velenje in termoelektrarne Soštanj, vendar je do njene uresničitve prišlo šele lani.

Samoupravni sporazum, podpisan v preteklem letu, je bil odraz realnih okoliščin tistega časa, sedaj pa je treba stopiti korak naprej.

Večja veljava delavcev pri odločanju o vprašanih razširjene produkcije bi nedvomno samo pospešila tehnološko pripravljenost rudnika za večjo proizvodnjo in zagotovila pravočasno izgradnjo rudnika in centralne ter ekonomske cene energije kot izhodišče za dolgoročno stabilizacijska prizadevanja združenega dela naše republike. S tem bi si oskrbeli ekonomični domači vir energije, kar bi ugodno vplivalo na oblikovanje cen industrijskih izdelkov in uslug.

Zatem je France Popit poudaril, da je zveza komunistov pravočasno opozorila na nevarnost birokratizacije in tehnokratizacije naše družbe, ki je bila velika ne le zaradi hitrega naraščanja proizvodnih sil, ampak predvsem zaradi updanja gospodarske in politične pobude delavcev v gospodarskih organizacijah, ki so pogosto lahko samo izvrševali postavljene naloge, o ničemer pa niso mogli odločiti. Zveza komunistov je terjala naj o presežnem delu razpolagajo delavci sami. Ta poziv ni ostal brez odmeva, saj pomeni eno glavnih načel nove ustave.

Ko je podčrtal, da smo v naši republici končno sredi resničnih prizadevanj za uresničenje ustave, je dejal, da načelne razprave o pomenu ustavnih novosti vse bolj zamejajo iskanje konkretnih ukrepov za njihovo uveljavitev. Hkrati pa smo še vedno priča številnih, na videz majhnih, dejansko pa odločilnih spopadov o tem, kdo bo imel glavno besedo v prihodnjem razvoju družbenoekonomskih odnosov: ali delavski razred ali nosilci birokratske tehnokratskih teženj. To ni več dialog o načelih nove ustave, saj danes prsegajo nanje tudi tisti, ki si jih s konkretnimi ukrepi prizadevajo obiti, ampak je boj za oblast.

Uresničevanja ustavnih dopolnil ne zavira le njihovo nerazumevanje, lokalistični interesi, zavestni protisamoupravni in protisocialistični odpor in strah pred izgubo oblasti, marveč se zatika tudi zaradi nestabilne gospodarske situacije. Nekatere delovne organizacije so kljub večkratnim opozorilom prekomerno razvijale svoje proizvodne zmogljivosti, računajoč na večno konjunkturo, zato so zaradi takšne poslovne politike že prišle v resne ekonomske težave. Za svoje napake pa sedaj krivijo »oblast« in si jih prizadevajo prenesti na družbena ramena. Takšnih delovnih organizacij je največ na tistih gospodarskih področjih, na katerih se proces širšega povezovanja in združevanja šele začel. Združevanje mora v naših samoupravnih razmerah postati način in pogoj za pravično, torej ne zgolj tržno, marveč družbeno najučinkovitejšo delitev akumulacije med bazično, predelovalno in terciarno dejavnostjo, zasnovano pa mora biti na samoupravnem sporazumevanju, ki temelji na ustavi in interesih delavcev, organiziranih v temeljnih organizacijah združenega dela. Pri združevanju je treba torej ustvariti takšne samoupravne odnose, ki bodo zagotavljali vsakokratno razporejanje akumulacije med TOZD v bazični proizvodnji, predelavi in trgovini na temelju vloženega dela, meril in kriterijev in ki bodo delovali kot korektor negativnih tržnih učinkov za večjo socialno in ekonomsko varnost vseh delavcev. Sporazumevanje o združevanju torej ni sporazumevanje o jutrišnjem lastništvu, marveč sporazumevanje o samoupravljanju s sredstvi, ki bodo tudi jutri družbena: gre torej za urejanje družbeno-ekonomskega odnosa, urejanje pravic, pa tudi dolžnosti in obveznosti med delavci, organiziranimi v temeljnih organizacijah združenega dela.

Z drugimi besedami povedano: zamenjati moramo tako imenovano podjetniško organizacijo, se pravi kapital, orga-

niziran in institucionaliziran kot podjetje, pri čemer so sredstva, upravna in izvršna oblast vezani na podjetje, ki ga predstavlja direktor in s katerim so delavci v delovnem razmerju — v relativno samostojno in samoupravno organizacijo združenega dela, ki daje delavcem možnosti za neposredno odločanje o vseh vprašanih, pomembnih za njihovo delo in življenje. Preprečiti moramo odmevanje ustvarjenega dohodka, njegovo prelivanje mimo samoupravnih odločitev ter ustvarjanje monopolnega položaja v posameznih procesih ali na trgih, kakor tudi vse oblike posredništva in neracionalnega poseganja v proces družbene proizvodnje, reprodukcije.

Med bistvenimi vzroki za nadaljevanje negativnih teženj v gospodarskih gibanjih je tudi ravnanje tistih organizacij združenega dela, ki probleme nizke storilnosti in produktivnosti, nezadostne samoupravne organiziranosti in pomanjkanja usklajenih in družbeno upravljenih razvojnih programov pokriva predvsem s pritiskom na cene in z drugimi oblikami negospodarnega in družbeno škodljivega poslovanja.

Nedopustno je tudi, da nekateri komunisti, predvsem pa posamezna vodstva ZK ter druga vodstva in organi družbenopolitičnih skupnosti dopuščajo investicije brez realnega pokritja, dopuščajo investicije na podlagi povečanja medsebojnega zadolženja in na račun financiranja tekoče produkcije. Nadaljevanje takšne investicijske porabe resno moti odnose v delitvi, obremenjuje materialne bilance in ogroža temeljna razmerja v delitvi in porabi narodnega dohodka, kot so določena z resolucijo o letošnji ekonomski in socialni politiki ter pospešuje inflacijo in povečuje nelikvidnost v gospodarstvu.

Obrzdanje inflacije in zvižiganje naraščanja cen in življenjskih stroškov sta poglavitni nalogi ekonomske in socialne politike.

Osnovna naloga komunistov v organizacijah združenega dela je, da se začno bojevati za višjo storilnost in produktivnost, za kar najboljšo uporabo industrijskih in drugih zmogljivosti, za zmanjševanje stroškovnega poslovanja in za vsestransko varčevanje, povečevanja delovne discipline, zmanjšanje zamud z dela, za ustvarjanje možnosti za širše spodbujanje intenzivnega gospodarjenja. Posebej se je treba zavzeti za dosledno uporabljanje socialističnega načela de-

Predsednik slovenskih komunistov France Popit je govoril v Velenju na osrednji rudarski prireditvi

litve po delu, odločnejše odpravljanje nesorazmerij na tem področju, za usklajevanje gibanja osebnih dohodkov s storilnostjo in delovnimi uspehi.

Uspehi, ki smo jih dosegli v našem dosežanju materialnem in družbenem razvoju, nam dajejo realne možnosti, da z brezkompromisnim in odločnim izpolnjevanjem dogovorjene politike prebrodimo sedanje težave, izpolnimo temeljne naloge letošnje ekonomske in socialne politike ter zagotovimo možnosti za nove dosežke pri razvijanju proizvodnih sil in socialnih samoupravnih odnosov.

V tridesetih letih povojnega razvoja in petindvajsetih letih samoupravljanja smo ustvarili trdno podlago za jutrišnji dan, ko bomo še hitreje in še bolj premočno oblikovali našo družbo in bogatili materialno in duhovno življenje delovnih ljudi v Sloveniji in slovenskega naroda v trdni povezanosti z narodi in narodnostmi, s katerimi živimo skupaj v Jugoslaviji in s katerimi nas vežejo neuničljive vezi skupnega revolucionarnega narodnoosvobodilnega boja ter skupnega boja za socialistično samoupravno družbo. Našo dejavnost bodo v naslednjih letih bistveno usmerjali sklepi našega kongresa, ki pomenijo hkrati z dokumenti, ki jih je sprejel X. kongres Zveze komunistov Jugoslavije celovito podobo naših gospodarskih idejnih političnih problemov in drugih nalog. Različna so področja družbenega življenja, različna je zato njihova problematika, pa tudi sredstva in metode za njihovo reševanje. Toda temeljna smer je povsod enaka: uveljavljanje socialističnih samoupravnih odnosov in z njimi neločljivo povezane marksistične idejnosti ter razvoj proizvodnih sil, ki kot materialna podlaga napredka omogočajo razvoj teh odnosov. Izkušnje nas uče, da je utrjevanje socialističnih samoupravnih odnosov na vseh področjih eden izmed prvih pogojev in zagotovil za našo nacionalno svobodo in državno neodvisnost. Takšno delovanje zveze komunistov je v zadnjem obdobju že privedlo do pomembnih sprememb v korist delavskega razreda, hkrati pa so bila uspešna tudi prizadevanja za okrepitev vloge SZDL sindikatov in drugih družbenih organizacij, da bi se ti družbenopolitični dejavniki učinkovito uveljavili v delegatskem sistemu tako pri volitvah delegacij kot pri njihovem usposabljanju in krepitvi odgovornosti. Vse pomembnejša postaja tudi akcija SZDL v krajevnih skupnostih in akcija sindikatov v delovnih organizacijah, da bi začela učinkovito delovati družbena samozasčita za varovanje interesov delovnih ljudi pred nesocialističnimi pojavi.

Tudi v prihodnje smo torej dolžni ustvarjalno in odgovorno krepiti idejno in politično enotnost zveze komunistov Jugoslavije, njeno vlogo kot dejavnika integracije in kohezije vsega najbolj naprednega v Jugoslaviji. Pri tem bomo morali jugoslovanski komunisti še naprej krepiti čut odgovornosti za enakopravno sodelovanje pri utrjevanju in razvijanju enotnih idejnih in političnih izhodišč in za njihovo uresničevanje v specifičnih razmerah, v kakršnih poteka sedanja revolucionarna akcija zveze komunistov. Le s skupnimi močmi in v trdni povezanosti bodo republike in pokrajinski organizacije — v okviru enotne Zveze komunistov Jugoslavije — krepile svojo komunistično trdnost, svoj boj za socialistično samoupravno družbo — za interese delavskega razreda. Le takšna Zveza komunistov Jugoslavije, tesno povezana z najširšimi množicami, se je sposobna uspešno upreti reakcionarnim silam, ki poskušajo s pozicij dogmatizma ali anarholiberalizma razbijati enotnost in povezanost ter trdnost socialistične samoupravne Jugoslavije.

Ponosno so korakali rudarji po velenjskih ulicah

Po uspešno opravljenem skoku so si novopečeni rudarji zaslužili velik požirek piva

... S ključem tem odprite svetla šolska vrata, odpirajte prehode v jamo...

Rudar bom čvrst in neizpros

Po Šaleški dolini so odmevali strel in doneli zvoki godbe – Velenjski rudarji so svečano proslavili svoj praznik – 3. julij

Ob letošnjem 3. juliju velenjski rudarji niso slavili zgolj svojega stanovskega praznika. Slovesnosti so združili s praznovanjem 30. obletnice zmage nad fašizmom in 25-letnico samoupravljanja. Posebno veličasten ton je dal njihovem prazniku že jubilej – 100. obletnica rudnika.

Ze nekaj dni pred 3. julijem je mesto spremenilo podobo. Na pročeljih vseh hiš in blokov so zaplapolale zastave. Med njimi je bilo največ rudarskih zastav. Na večer pred praznikom je bil koncert rudarske godbe pred dornom kulture, rudarji pa so pripravili tudi lep ognjemet.

Ze navsezgodaj prazničnega dne so po vsej dolini odjeknili močni strel in zadoneli zvoki godbe, ki je igrala budnico.

Ob osmi uri so se na ploščadi pred domom kulture začeli zbirati rudarji v svečanih oblačilih. Njim so se pridružili šoferji, športniki, na ploščadi pa se je seveda zbralo veliko število občanov, ki so še zlasti z velikim zanimanjem občudovali mlade učence rudarskega šolskega centra, ki so nekaj trenutkov zatem že stopili v rudarski stan. V zraku so se pojavila tudi majhna padala, ki so nosila v rahlo pozibavojočem vetru na ploščad rudarske zastave.

Dolga kolona, na čelu katere so korakali rudarji z zastavami, za njimi rudarji z znaki rudarskega šolskega centra, rudarsko-elektroenergetskega kombinata, z napisi 1875–1975... je nato krenila ob zvokih rudarske godbe in godbe šolskega centra po ulicah proti kotalkališču, kjer se je medtem že zbralo več tisoč prebivalcev. V zraku pa je krožilo letalo z napisom »SREČNO RUDARJI«.

Po pozdravnem nagovoru predsednika delavskega sveta REK Jožeta Aljaža je imel slavnostni govor predsednik centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije France Popit. Najprej je izrekel rudarjem priznanje za veliko delo, ki so ga opravili, ter jim čestital ob stoletnici rudnika ter ob rudarskem prazniku. Hkrati je izrekel čestitko tudi vsem slovenskim rudarjem, ki so si za svoj praznik izbrali

prav 3. julij, kot spomin na težke boje rudarjev proti izkoriščanju in za socializem ter kot priznanje vsem tistim, ki so med rudarje vnesli socialistično misel, nenehno krepili

Na jasi ob velenjskem gradu pa so se člani REK zbrali na pikniku

njihovo razredno zavest in vodili njihove mezdne ter politične boje. Zatem je slavnostni govornik govoril o pojavu marksistične misli med rudarji, njihovem prispevku za narodnoosvobodilno revolucijo, pridobitvah revolucije, razvoju samoupravljanja, o prizadevanjih za uresničitev ustave, o gospodarskem razvoju in problemih ter nalogah komunistov pri tem.

Zadonele so fanfare in začel se je kulturni program, v katerem so sodelovali združeni pevski zbori, rudarska in mladinska godba ter recitatorji amaterskega gledališča.

Spet so se oglasile fanfare. Drugič! Naznanile so pričetek že tradicionalnega ceremonijala. Med mlade rudarje so pritekla dekleta s šopki nageljnov v rokah in jih začele pripenjati na njihove prsi. Več sto pevcev

je ob spremljavi godbe zapelo: Stan rudarski, rudarski...

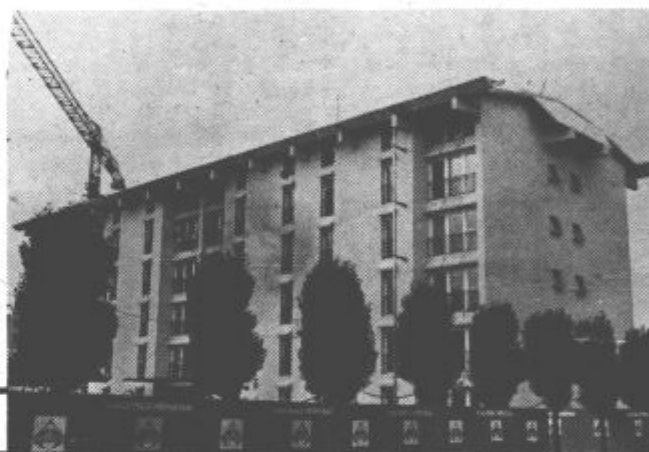
Starešine so stopili pred mlade absolvente poklicne rudarske šole in pred njimi razpeli kožo. Oglasil se je glas vodje starešin: Mladi rudarji! Nepozaben je trenutek in svečan za vas, ki vam bo svetel spomin na sprejem v kolektiv, ki ponosen je, tovariški in nezlomljiv.

Ob stoletnici rudnika in rudarskem prazniku so v Velenju odprli tudi nov samski dom. Dom stoji ob Kidričevi cesti in bo sprejel okrog 280 delavcev.

Z zgraditvijo novega doma so se zelo izboljšali življenjski pogoji samskih delavcev kombinata. Več kot tisoč delavcev rudarsko-elektroenergetskega kombinata, ki stanujejo v samskih domovih ob Kidričevi (v dveh domovih jih bo skupaj 720), Kersnikovi, Aškerčevi, Šoštanjcu zdaj čaka še na dograditev obrata družbene prehrane ter klubskih in rekreacijskih prostorov, ki bodo predvidoma nared do občinskega praznika.

Novi samski dom ob Kidričevi cesti

Nov samski dom

GOSTINSKO PODJETJE

hotel paka

»PAKA« Velenje

OBVEŠČA IN PRIPOROČA,

da obiščete NOČNI BAR hotela PAKA in si ogledate nov barski spored v katerem nastopajo:

- Lajla Lave
- Ana Marija
- Eva Lučkovsky
- Mirjana Gavelič

Zabaval vas bo ansambel DOMINANTA.

- Kegiljišče hotela PAKA posluje vsak dan od 10. do 2.30 ure, ob nedeljah od 10. do 1.30 ure, v ponedeljek zaprto.

VABI VAS IN SE PRIPOROČA ZA OBISK HOTEL PAKA VELENJE.

Časopisi POLITIKA BAZAR, STOP in VEČER organizirajo

IZBOR NAJLEPŠE SLOVENKE 75

v VELENJU – dne 15. julija 1975
v prostorih družbene prehrane TGO GORENJE – ob 20. uri
V ZABAVNEM SPOREDU SODELUJEJO:

Lola NOVAKOVIČ
Lidija KODRIČ
Djordje MARJANOVIČ
Boba ŠTEFANOVIČ
Dalibor BRUN
Dragan ANTIČ
IN ansambel BOBINSKI

Program vodi Kristina REMŠKAR Organizacija: BEOGRAJSKA ESTRADA

Pokrovitelji:
Trikotaja »BEOGRAD«, obrat »ZELENGORA« – UMKA MAKSA FAKTOR
Tovarna obutve »BEOGRAD«, Beograd

Vstopnice v predprodaji od 11. julija 1975:

- KOC – BOUTIQUE – Modni salon
- Skupščina občine Velenje – recepcija
- TGO GORENJE – recepcija – tovariš Kranjc

VABLJENI

Poleg Franceta Popita so se osrednje proslave na kotalkališču udeležili tudi Franc Leskošek-Luka, častni član REK, član predsedstva SR Slovenije Tone Bole, podpredsednik republiške skupščine Vlado Logar, sekretar zvezne konference SZDL Marjan Rožič in drugi

NAŠ ROMAN

38

„Nikar ne skrbite, prosim,“ je rekla z bleščečimi očmi. „Ste našli Johnnyja?“

Berwald je odkimal. „Slabe novice prinašam. Nihče s tem imenom ni registriran v Puerto Ricu. Moral bom opraviti bolj obširne raziskave. To pa seveda položaj zelo otežuje. Medtem bova morala plačati hotelsko sobo, že jutri zjutraj pa parkiranje letala na letališču. Če ne bova plačala, ga bodo zasedli. Lahko se odpoveva hrani v hotelu in še nekaterim malenkostim, kot so vaše obleke in podobno, toda če ne poravnava osta-

● RONALD KIRKBRIDE

JUKI OKANO

lega, bodo postali pozorni in znašla se bova v ječi. Res ne vem, kaj bi storil.“

„Hočete reči, da je Berwaldova agencija razočarala Yuki?“

„Ne, ne, nikakor. Bom že nekaj storil. Kar prepustite vse meni. Če bi le imeli več časa...“

„Nikar ne skrbite, gospod Berwald,“ se je zasmejala Yuki. „Johnnyja sem videla pred nekaj urami.“

„Se mar šaljete? Res sva v zelo hudi kaši. Kaj pa je rekli. Upam, da je pripravljen...“

„Johnny je bil z neko stranko. Ni bilo časa za pogovor. Toda bil je isti, vljudni, lepi Johnny.“

Gospodu Berwaldu je vidno odleglo.

„Hm, to je pa čisto nekaj drugega? Kje pa, če smem vprašati, stanuje?“

„Mar ne veste?“

„Na policiji trdijo, da pri njih ni nihče registriran pod tem imenom, pač pa J. A. T. Galahad, stanujoč v predelu Martin Pena's Channel-Barri Obrero. To je predel, kjer stanujejo pesniki, slikarji, pijanci in beatniki – nekaj takega kot Greenwich Village. Kajpak nisem poizvedoval dalje.“

„To je gotovo Johnny! Ta ni nikoli stanoval v velikih hotelih, kot je ta. Nikoli noče pokazati drugim, kako bogat je.“

„Seveda. Res bi moral pomisliti na to.“

„Kje pa stanuje, v Martin Peni?“

„Martin Pena, gospodična Okano. Hotel se imenuje „Zvezda“. Toda, če bi bil na vašem mestu...“

„Takoji grem tja,“ je rekla in skočila na noge. Odprla je torbico in preštela denar, kolikor ji ga je še ostalo, vzela ven zlato cigaretnico s srebrnim krogom in si jo pritislila na prsi. „Oh, očka,“ je zašepetala. „Yuki je končno le našla Johnnyja! Tako zelo ga ljubim! Reci mi, prosim, naj jo tudi on ljubi!“

Nato je skozi vhodna vrata stekla na postajališče taksijev.

Hotel „Zvezda“ se je naslanjal na novo poslovno zgradbo in bil s svojimi zbledelimi lesenimi opaži pravo nasprotje z njo.

Stekla je skozi vrata in nagovorila vratarja.

„Johnny Galahad, prosim! Stanuje pri vas.“

„Vaše ime?“

„Povejte mu, stara prijateljica iz Japonske.“

Zazvonil je telefon.

„Soba številka 10 v prvem nadstropju,“ je rekla jezno. „Na vrhu stopnic zavijete na desno.“

Yuki je stopila prek neugledne čakalnice in dolgega ozkega hodnika, kjer so tapete nemarno visele z zidov, se vzpela po stopnicah, globoko vdihnila in potrkala na vrata.

Po dolgem, dolgem času se je na vratih prikazal Johnny z odpeto svileni, belo srajco, z grbom in zlatimi manjšetnimi gumbi. Vedno gladko počesani svetli lasje so bili zdaj vsi zaležani, kot bi se ravnokar prebudil iz dolgega sna.

„Da, želite prosim?“ je vprašal.

„Johnny!“

Stopil je nazaj ter z dolgimi in nežnimi prsti šel prek las.

„Koga pa iščete? Ste mar zgrešili sobo?“

Naenkrat je bila plašna in prestrašena, nato pa jo je

nenadoma popadla divja jeza.

„Johnny! Poglej me! Se me spominjaš? Yuki se ni tako zelo spremenila!“

„Yuki!“ z rokavom si je obrisal oči, kot bi hotel pregnati oblake pozabe in se spomniti njenega imena. Nato pa je planil v glasno začudenje: „Yuki ljubica! Saj ne morem verjeti! Kako, za vraga, pa si prispela v San Juan? Kako si vedela, da sem tukaj! Vstopi, prosim! Ne moreš si misliti, kako sem vesel, ko te spet vidim! Sedi in povej vse!“

Soba je bila majhna, s kavčem pod oknom, z modernimi stoli, mizo in nekaj omarami. Na mizi je bil tranzistor Sony, ki ga je Johnny v svojem tokijskem stanovanju v Azabu vedno puščal na kuhinjski mizi. Nad njim pa je s stropa visel pergament, ki mu ga je poklonila pred odhodom.

S prstom je pokazala nanj: „Vidiš? Nisi pozabil Yuki!“

„Seveda nisem. Vse-povsod ga nosim s seboj. Kakoro wa kijoi! Res mi je pri srcu. Toda povej mi – mar nisi nekam daleč od doma? Kako ti je uspelo priti sem? Saj menda nisi članica skupine Srečne pele-rične.“

„Seveda. Res bi moral pomisliti na to.“

„Kje pa stanuje, v Martin Peni?“

„Martin Pena, gospodična Okano. Hotel se imenuje „Zvezda“. Toda, če bi bil na vašem mestu...“

„Takoji grem tja,“ je rekla in skočila na noge. Odprla je torbico in preštela denar, kolikor ji ga je še ostalo, vzela ven zlato cigaretnico s srebrnim krogom in si jo pritislila na prsi. „Oh, očka,“ je zašepetala. „Yuki je končno le našla Johnnyja! Tako zelo ga ljubim! Reci mi, prosim, naj jo tudi on ljubi!“

Nato je skozi vhodna vrata stekla na postajališče taksijev.

Hotel „Zvezda“ se je naslanjal na novo poslovno zgradbo in bil s svojimi zbledelimi lesenimi opaži pravo nasprotje z njo.

Stekla je skozi vrata in nagovorila vratarja.

„Johnny Galahad, prosim! Stanuje pri vas.“

„Vaše ime?“

„Povejte mu, stara prijateljica iz Japonske.“

Zazvonil je telefon.

Grobniča, v kateri je pokopano šest članov kraljevske družine Bourbonov.

Francoski kralji v Novi Gorici

V Novi Gorici je samostan Kostanjevica, v katerem so pokopani zadnji francoski kralji iz dinastije Bourbonov. Vsekakor se bo marsikdo, za katerega je bilo vse to doslej neznanca, vprašal, kaj se je dogajalo v preteklosti in kako so francoski kralji prispeli in končali življenjsko pot v naših krajih.

Julijska revolucija 1830. leta je Bourbonom končno odvzela vladarsko žezlo in tedaj je Charles X., kralj Francije in Navarre (1757–1836) in znan diktator, dvignil sidro in s svojim spremstvom pobegnil v Anglijo. Po treh letih življenja na Škotskem je odpotoval v Prago. Tam bi verjetno živel do konca svojega življenja, če se ne bi pojavila kolera. Nevarna bolezen se je najprej pojavila v Aziji, zajela severno Afriko, huho kosila po Ukrajini, zatem pa se je razširila po vsej Evropi in se preselila celo v Ameriko. Novice o nevarni bolezni so francoskega kralja, ki je bil tedaj star 79 let, tako vznemirile, da je nekega dne odpotoval iz Prage v Ljubljano. Tudi v

Tovarna v Wiss-Badenu v Nemčiji je začela izdelovati tapete iz plastične mase depro-na. Tapete so debele samo tri milimetre, vendar zadržujejo toploto in mraz kot kamnit zid, ki je debel 27 cm. Tapete je treba prilepiti na steno, nanje pa še navadne tapete. Deprom je torej nekakšna izolacija in bo v znatni meri pripomogel pri varčevanju s kurjavno, kar je v času energetske krize vedno pomembnejše in aktualnejše.

Ljubljani so se pojavili znaki prvih obolenj. Zato je kralj ponovno odšel na pot in se ustavil v mestecu Gorici z blago mediteransko klimo. V tem mestecu se kolera še ni pojavila. Kralj je bil gost znanega in bogatega grofa Mihaela Coronninija Cromberga, ki mu je dal v uporabo svojo palačo sredi obsežnih vrtov.

Danes v starem poslopju živita še brat in sestra Coronninji, katerim je dobro znana usoda francoskega kralja. Francoski kralj je Mihaelu Coronniniju v zahvalo za njegovo gostoljubnost podaril zlato posodo za blagoslovljeno vodo, ki pa je med zadnjo vojno izginila. Kralj je prišel v Gorico s svojim spremstvom, v katerem je bil tudi zdravnik in dva duhovnika. Bil je nadvse prestrašen. Bal se je bolezni, zato je bil stalno v hiši in ni sprejemal obiskov. Trinajst dni po prihodu ali 4. novembra 1836, je bil njegov rojstni dan in v cerkvi Svetega Ignaca so pripravili mašo. Med mašo se je kralj počutil zelo slabo, zato so ga odpeljali domov. Njegovo stanje se je iz ure v uro slabšalo in naslednjega dne je umrl. Poseben zdravniški konzilij, v katerem so bili kraljevi zdravnik, mestni zdravnik ter zdravnik iz Vidma, je ugotovil, da je kralj zbolel za kolero. Znano je, da traja inkubacija te nevarne bolezni od enega do pet dni, kar pomeni, da se je kralj okužil že po prihodu v Gorico. Se bolj čudno pa je dejstvo, da v Gorici ni bilo niti prej niti kasneje nobenega primera kolere.

Kralja Charlesa so pokopali v bližnjem samostanu, kjer s člani svoje družine počiva še danes. V grobnici je šest marmornatih sarkofagov, na kate-

rih so začetnice imen članov kraljevske družine. Ob Charlesu X. je pokopan njegov najstarejši sin Louis XIX., ki je bil stalno z očetom. Poročil se je z vnukinjo avstrijske cesarice Marije Terezije Mario Teresio Charloto, ki je prav tako pokopana s svojim možem. Mlajšega sina Ferdinanda pa so ubili

francoski revolucionarji. Ze po njegovi smrti se je rodil sin Henry V., ki so ga imenovali tudi civilni kralj.

To je bil tudi zadnji potomec slavne bourbonske kraljevske družine in tudi njega so z ženo pokopali v goriškem samostanu. Sestra je v grobnici še Henryjeva sestra Louisa Maria Teresia. Blizu grobnice je pokopan tudi Fran- Louis Jean Casimir, ki je bil sin kraljeve spremljevalke.

Tukaj je torej končana življenjska pot francoske kraljevske družine, njihovi sarkofagi so položeni na zemlji, ki so jo prinesli v Francijo, to pa je tudi zadnja v nekdanjih vladarjev s svojo domovino. Zdaj je grobnica je še zanimivost za mimoidoče turiste.

● MODNA KREATORKA STAŠA

Ob poletnih večerih

Poletje prinaša s sabo poleg sončenja in kopanja tudi romantične in nežne poletne večere, ki jih nekateri najraje preživijo na samotnih sprehodih ob morskimi obali, drugi spet v kakšni prijetni majhni krčmi ob kozarcu vina, nekateri pa v veseli družbi, ob plesu na terasi obmorskega hotela. Ti zadnji radi vzamejo s seboj na morje lepo poletno obleko, namenjeno večernim prireditvam.

Moda priporoča iz lahkih, tankih in nežnih materialov (kot je svila, muslin, organdi in tanki žoržeti), potiskanih z domiselnimi cvetličnimi motivi, sešite poletne obleke zelo svobodnih in modnih krojev. To pa so ohlapne široke linije, v katere se ujame poletni veter in jih razgiba, to so naborki in volani, frfotava krila, obleke z velikimi dekolteji ali z lahki rokavi, obleke, ki nas

bodo naredile še bolj žensveno in nežno.

K takšni večerni poletni obleki bomo morale izbrati tudi primerne sandale, pri nakitu pa se bomo odločile za dolge nize drobnih perli in ozke zapestnice. To pa bo tudi že dovolj za prijeten in svež poletni videz.

FELJTON
22

Zapuščena domovina

Nekateri vojaki niso mogli verjeti svojim očem – še nikoli niso videli toliko denarja. A vseeno so ga pridno jemali iz rok blagajnika, ki je posloval kar na odprtem, poleg šotora. Bilo je nekaj takih, ki so prišli k blagajni po dvakrat ali celo trikrat. V splošni zmedbi ni tega nihče opazil.

Tako so delili denar več ur – vse do noči.

OGENJ IZ BANKOVCEV

Tedaj pa se je okoli mize, na kateri so vpisovali imena tistih, ki so prejeli denar, začela velika zmešnjava in v nekem trenutku je bilo videti, da bo množica ljudi vse potepala.

Tedaj je pritekel iz hiše general Mirković in začel streljati z revolverjem v zrak.

„Prenehajte izplačevati!“ je ukazal.

„Straža! Če se ne bodo umaknili od denarja, začnite streljati!“

Ljudje so se umaknili in tedaj je general ukazal, naj vržejo preostali denar na kup in ga zažgejo. Vojaki so ga ubogali in čez nekaj minut je začelo goreti nekaj milijonov dinarjev.

V tem trenutku, piše Mihajlo Marić, je bilo nad letališčem slišati zvok letalskih motorjev. To je bila ena izmed savoi, ki se je vračala iz Grčije po nove potnike. Pilot je že precej časa krožil okoli, pa zaradi mraka ni videl pristajalne steze. Zagledal jo je šele, ko so prižgali ogenj – iz bankovcev!

Letalo je varno pristalo ob najdražji razsvetljavi, kar jih je bilo v vsej zgodovini jugoslovanskega vojnega letalstva. Grmada papirja, ki je šel pred kratkim pomenil pravo bogastvo, je žarela do jutra.

Nekaj preprostih vojakov, ki je to gledalo, je samo zmajevalo z glavami. Kaj takega niso še nikoli videli v življenju in nikoli več ne bodo.

BREZUSPEŠNE INTERVENCIJE

Kmalu je postalo jasno, da za vse, ki so čakali tega usodnega dne na letališču, ne bo prostora v letalih.

Sprva potihlo, kasneje pa vse glasneje, je bilo slišati proteste in negodovanje.

Naposled se je zbrala skupina civilistov, med katerimi je bilo več manj pomembnih politikov, in sklenila, da gre k generalu Mirkoviću, poveljniku vojnega letalstva.

Sprejel jih je v leseni baraki, za preprosto mizo, na kateri je bil seznam tistih, ki bi morali odpotovati. Te sezname so sprti dopolnjevali in spreminjali – kakor so prihajali v Nikšič bolj ali manj pomembni ljudje iz političnega in vojaškega življenja.

(Vsi niso hoteli oditi iz domovine. Nekateri, ki so bili že na seznamih, so po svoji volji ostali na tleh. Niso hoteli bežati v trenutku, ko je bila domovina v veliki nevarnosti. Eden med njimi je bil tudi pisatelj Stevan Jakovljević, avtor znamenitega dela Srpska trilogija. Ko mu je poveljnik letalstva rekel, naj vstopi v letalo, ki je pripravljeno čakalo na odhod, je stari pisatelj odklonil: „Ti, ki bežijo sedaj, ko je domovina v največji nevarnosti, se ne bodo nikoli več vrnili in zanjo storili karkoli dobrega. Domovina bo imela nekaj samo od tistih, ki bodo ostali in se borili zanjo. Jaz ne grem nikamor, pa čeprav sem prestar, da bi se bojeval. Moja čast mi ne dovoljuje, da bi zbežal. Tu bom ostal!“)

Poveljujoči general je pozorno poslušal delegacijo, ki ga je prišla obiskat z zahtevo, naj ji omogoči prostor v letalu. Vljudno jim je pojasnil, da je pač premalo letal in da se

tista, ki so že odletela, ne morejo vrniti zaradi slabih vremenskih pogojev. Morda se bodo naslednji dan.

„Toda, mi zahtevamo,“ je tedaj dejal vodja delegacije. General je pobesnel.

„Vi nimate pravice ničesar zahtevati!“ je vpil. „Vi že ne, zakaj taki, kakršen ste vi in vaši tovariši, so spravili Jugoslavijo sem, na zadnje letališče, ki ga še držimo. Izgubite se mi izpred oči, sicer bom ukazal, naj vas odpeljejo in ustrelijo! Vi, gnide politikantske, ste zavzele svojo domovino! Zaradi vas, zaradi nesposobnežev in kapitulantov, se je zgodilo vse to! Izginite, dokler je še čas, sicer vas bom dal ustreliti!“

Politiki so se prestrašeno umaknili iz sobe.

PRIČEVANJE MINISTRA

Nekateri so odšli, čeprav sprva niso kanili. Tako opisuje v svoji knjigi „Kaj je bilo mogoče videti iz emigracije“ zadnje trenutke bivanja v Jugoslaviji minister dr. Sava Kosanović:

„14. aprila je vlada odpotovala v Nikšič. Jaz sem imel še nekaj opravkov v nekaterih hercegovskih mestih, pa sem zato prispel v Nikšič kasneje, šele 15. aprila okoli polnočnega.“

Oficir, ki je stal na cesti, ki je iz mesta peljala na letališče, me je ustavil in vprašal, kdo sem. Odgovoril sem, da minister vlade Dušana Simovića. Tedaj mi je rekel, naj grem takoj na letališče, kjer da so letala že pripravljena. Na letališču je vladala zmeda. Vsi so hoteli sem ter tja... vrteli so se pravzaprav v krogu.

Ko me je zunanji minister Momčilo Ninčić, ki je imel v roki kovček, videl, me je začudeno vprašal, če grem tudi jaz. „Čubrilović mi je rekel, da vi in Budisavljević ne bosta šla.“

Vsak sedmi delavec član Zveze komunistov

Vsekakor pomemben uspeh je v jubilejnih letu dosegla tudi organizacija zveze komunistov v Rudarsko-elektroenergetskem kombinatu Velenje.

Na svečani seji konference v sredo popoldne, dan pred stanovskim praznikom rudarjev, je sekretar organizacije Ivo Drev podelil 93 novim komunistom članske izkaznice ter jim

V zvezo komunistov so sprejeli 93 delavcev

v imenu vseh komunistov čestital ob tem pomembnem dogodku.

Na svečani seji, katere se je poleg predsednika CZ ZKS Franceta Popita udeležil tudi sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov Celje Janez Zahraščnik, ki je imel slavnostni govor, so izročili zlate značke sedemnajstim komunistom, ki so že 30 in več let člani zveze komunistov. Značke

Zlate značke je jubilentom podelil Franjo Korun

je jubilentom podelil sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Franjo Korun.

Kot je povedal Ivan Drev je zdaj na REK 730 komunistov. To pomeni, da je 13,5 odstotkov vseh zaposlenih vključenih v to organizacijo, ali: vsak sedmi delavec Rudarsko-elektroenergetskega kombinata je komunist.

Sekretar organizacije zveze komunistov na REK Ivo Drev čestita enemu izmed novospredanih članov

ORGANIZATORJI SO USPEŠNO IZVEDLI MOTOCROSS

10 tisoč gledalcev ob progi

Avto-moto društvo Šaleška dolina se lahko pohvali kot odlični organizator različnih cestnih avto-moto prireditev. Spominimo se nekaterih: leta 1959 je organiziralo prve cestno hitrostne meddruštvene dirke, v naslednjih dveh letih že dirke za prvenstvo Slovenije. Nato so bili prizadevni člani društva organizatorji več turističnih rallyjev. Najprej za nagrado treh dolin, nato petih, trikrat smo lahko v Velenju gledali avto-rally Gorenje za republiško prvenstvo.

Ob tem naštevaju ne smemo pozabiti, da so bile v Velenju pred petimi leti prvič tudi cestne hitrostne dirke za državno prvenstvo. Organizator dirk za prvenstvo Jugoslavije je bilo društvo nato še leta 1972. Po tem letu tekmovalnih motorjev ni bilo več šilšati na velenjskih ulicah. Letos pa so se člani društva odločili, da bodo organizirali prvi meddruštveni moto-kros za nagrado Velenja, ter se s to kreditivjo vključili v praznovanje visokih jubilejev, ki jih slavimo v tem letu v občini

oziroma v naši domovini. Rečeno, storjeno! Izvolili so dvanajstčlanski prireditveni odbor, za predsednika izbrali Ivana Feceta in se lotili dela.

V Tribeliskem v Paki so odkrili odlični prostor za tovrstno tekmovalje in v slabem mesecu odlično pripravili teren za nastop najboljših jugoslovanskih tekmovalcev v moto-krosu.

V petek, 4. julija, na dan tekmovalja so lahko gledalci, ki se jih je zbralo verjetno več kot deset tisoč, toliko značk

(vstopnic) so organizatorji prodali že v predprodaji, obudovali trenutno vodilnega v državi v razredu A (do 250 kubičnih centimetrov), Lena Šošariča iz Karlovca, drugega v tem razredu, Milka Vesenjaka iz Orehove vasi, najboljšega v razredu B (do 125 kub. centimetrov), Nika Sinkovca (Orehova vas) in druge odlične tekmovalce. Štedili pa tudi niso z rokami, ko se je mimo njih vozil domačin Hubert Camlek, ki je tokrat prvič preizkusil svoje znanje v moto krosu.

Prvega tekmovalja za nagrado Velenja v razredu do 250 kub. centimetrov se je udeležilo 34 tekmovalcev iz 10 slovenskih in hrvaških klubov. Največ tekmovalcev, in to kar enajst, je bilo iz Orehove vasi. Ob tem je treba povedati, da so izkušeni organizatorji iz Orehove vasi precej pripomogli

k organizaciji prvega tekmovalja v moto krosu v Šaleški dolini. Vsak tekmovalec je moral 1300 metrov dolgo progo, ki je tako speljana, da so lahko gledalci spremljali vožnjo od začetka do cilja, prevoziti v treh vožnjah po dvajset minut.

Vsi so pričakovali, da bo potekal odločilen boj za prvo mesto med večnima rivaloma Lenom Šošaričem in Milkom Vesenjacom, vendar se je že po prvi vožnji vrnil na drugo mesto, pred M. Vesenjaka, mladi in perspektivni tekmovalec iz Orehove vasi Niko Sinkovec. Na četrtem mestu je bil Boris Fras, prav tako iz Orehove vasi, peti pa Zeljko Zorič iz Karlovca. Po drugi vožnji se vrstni red prvih dveh ni spremenil. Spet je bil najboljši Šošarič, Sinkovec je zadržal drugo mesto, M. Vesenjaka pa je drugo vožnjo končal na četrtem mestu

za Zoričem. Peti je bil Segula iz Ptuja, šesti Fras.

Z dvema prvima mestoma je bil Šošarič skoraj že zanesljiv zmagovalca prvega moto kros tekmovalja za nagrado Velenja. Zato je bilo v zadnji vožnji pričakovati ogorčen boj med tekmovalci Orehove vasi in Karlovca za ekipnega zmagovalca. Šošarič je bil tudi v tretji vožnji najboljši. Drugi je v ciljno ravnino privozil Zorič, tretji Sinkovec, četrti Fras in peti Segula. M. Vesenjaka, ki je bil po dveh vožnjah na tretjem mestu, je nesrečno padel in si huje poškodoval desno nogo.

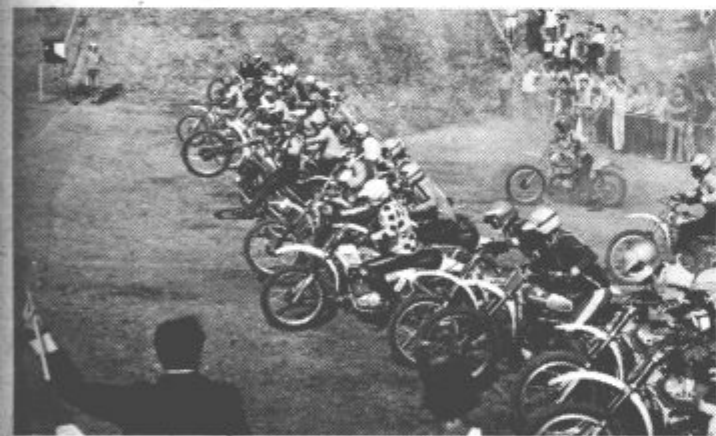
Kljub temu, da so Karlovčani zasedli v tretji vožnji prvo in drugo mesto, so bili v ekipnem tekmovalju boljši za dve točki tekmovalci Orehove vasi.

Med posamezniki pa je bil vrstni red naslednji: 1. Šošarič (Karlovac), 2. Sinkovec (Orehova vas), 3. Zorič (Karlovac), 4. Fras (Orehova vas), 5. Globočnik (Tržič), 6. Nahtigal (Kranj), 7. Silvin Vesenjaka (Ptuj), 8. Bajc (Sentvid), 9. Milko Vesenjaka (Orehova vas) in 10. Segula (Ptuj). Hubert Camlek, član ve-

lenjskega avto-moto društva, je bil triindvajseti.

Na koncu še beseda o organizatorjih. Uspešno so prebrzdali in izvedli prvo tovrstno tekmovalje, kot je dejal republiški predstavnik. Samo pritrdimo lahko tem besedam. Številnim gledalcem prav gotovo ni žal lepega popoldneva, ki so ga preživeli na novi moto kros progi v Tribeliskem. Zato lahko upravičeno pričakujemo, da se jih bo septembra, ko bo avto-moto društvo Šaleška dolina organizator državnega prvenstva v moto krosu, zbralo ob progi še nekaj tisoč več. Zaupanje organizacije državnega prvenstva je prav gotovo najlepše priznanje velenjskemu avto-moto društvu za uspešno izvedbo minulega tekmovalja za nagrado Velenja.

Pa še to je treba omeniti: Po vsaki vožnji so bili na voljo pisni rezultati tekmovalcev, kmalu po končanem tekmovalju pa so organizatorji izdali tudi bilten z uvrstitvami v vseh treh vožnjah kot tudi s končnim vrstnim redom v posamičnem in ekipnem tekmovalju.

Na startu se je zbralo 34 najboljših motokrosistov iz Slovenije in Hrvaške

Takole je vozil trenutno najboljši v državi Šošarič

Direktor dirke Ciril Kemperle in Ivan Feca sta najboljšim trem tekmovalcem izročila lepe pokale

IVAN STOPAR

8

Grad in naselje Šalek

Posebnost prezbitarija pa je njegova arhitekturna poslikava. Okna so poslikana z dekorativnimi obrobovami iz rombov in križnih rož, nad osrednjim oknom v vzhodni stranici sklepa pa sta prepleteni osatovni glavici, ki oklepata nerazločen grb. Poslikana so tudi rebra in obe polji, v katerih so na slavaločni steni zasidrani rebri nastavki.

Kapeli ob ladji sta zgodnjebaročni in tristrano sklenjeni. Pritegneta nas zlasti s svojo opremo. Severna, posvečena sv. Vidu, hrani renesančni oltar »zlatega« tipa z gotško atiko. Na kamnitni menzi z lesenim, ornamentalno poslikanim antependijem stoji razkošno rezljan nastavek. Osrednjo nišo z baročno oljno podobo sv. Vida obrobja predt poznogotski okvir s priljubljenim okvirom vinske trte in grozdov. Ob niši sta uvita stebra z okroglima bazama, prekrita z ornamentiko pletenin in grozdov, na obeh krajeh pa sta razgibani krili z nišama, ki ju tvori splet zgodnjebaročnega pletenja. Tu stojita plastiki sv. mašnika Valentina in sv. Kolomana (?). Nastavkova stebra nosita preklado z letnico 1617, na prekladi pa je atika, oblikovana kot vetrnjak — (Wimperk), nekakšna vitična arhitektura, prepletena s trto in oprta na sloka stebriča. Sredi atike je kip kraljice Marije z žezlom in golim detetom v rokah, ob straneh pa stojita sv. Krištof in sv. Miklavž. Marija je iz začetka 17. stoletja, oba svetnika pa sta sočasna z atiko in sta nastala okoli leta 1520. Realizem njunih obrazov in dekorativno vzvalovljena draperija kažeta na roko koroškega mojstra.

Oltar, ki je bil prvotno posvečen sv. Andreju in je stal v prezbitariju, sta dala leta 1640 postaviti lastnik Ekenštajna

(Gorice) Janez Tavčar in šmartinski župnik Martin Compar. Tako je nekdanj sporočal latinski napis na oltarni predeli. Letnica na prekladi se utegne nanašati samo na čas, ko je nastala plastika Marije.

Desni stranski oltar je posvečen sv. Erazmu. Tudi tu je prednji del kamnitne menze zakrit z lesenim antependijem, na katerem je v naslikanem cvetličnem okviru doprno upodobljen titularni svetnik. Nastavek opirata dva gladka stebra, ki nosita kartušasto atiko s školjko na vrhu. Ob nastavku sta rokokojsko ornamentirani ušesi, v osrednjem polju pa je signirana slika slovenjgraškega baročnega slikarja Janeza Andreja Straussa, ki prikazuje sv. Erazma. Svetnik kleči sredi slike in prosí nebo za zdravje bolnika, ki so ga položili predenj. Zada je mlada žena z otrokom. Nad njimi lebdi angel, ki mu prinaša svetniški venec. V atiki, sklenjeni s školjko, je sredi angelov in angelskih glav med oblaki Odršenik s križem. Kvalitetni, zlačni plastiki sv. Lovrenca in sv. Valentina, delo celjskega poznobaročnega rezbarja Ferdinanda Galla, ki sta stali na konzolah ob oltarni sliki, so pred nekaj leti ukradli. Oltar, ki je datiran v leto 1767, so tako barbarsko osiromašili.

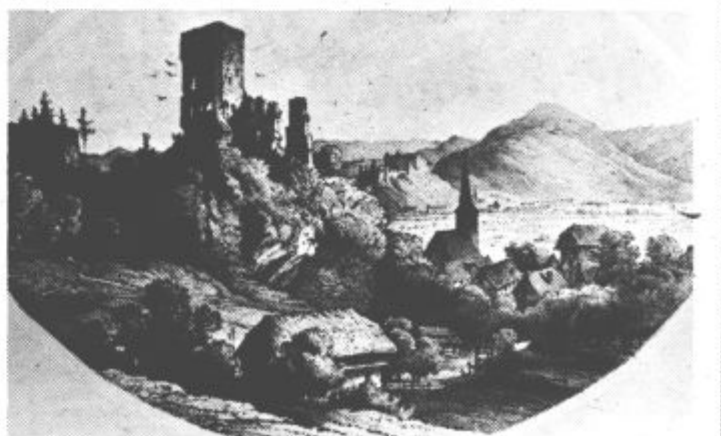
Zavzetega ljubitelja starodavnosti bodo zamikali tudi ti stili deli cerkve, ki niso namenjeni javnosti. V zvoniku je od nekdanjih treh bronastih zvonov ohranjen le eden in to najdragocenejši. Na njem je napis: »SANCTA MARIA ORA PRO NOBIS« in rimska letnica 1505. Pravijo, da so ga prinesli sem s kapele šaleškega gradu. Na zahodni ladijski fasadi je na podstrešju poleg line v obliki enakokrakega križa vidna letnica 1510, Ignac Orožen pa je na vrhu kornega sklepa opazil tudi letnico 1516. Če odštejemo možnost, da je letnico napak prebral, smo okvirno ugotovili čas, ko so cerkev pozidali.

Prvotna cerkev je bila nekoliko drugačna od današnje. Bila je preprosta, zleknjena stavba brez prizidkov, ki so jo krasili oporniki. Ti so obdajali prezbitarij in ladjo ter ju členili. Zvonika ni imela; nadomeščal ga je lesen stolpič, nameščen vrh strehe. S svojo ambiciozno zasnovo in kvaliteto arhitekturnih členov, po katerih se je že na zunaj ločevala

od domačih podružnic, je bila cerkev izrazito donatorska stavba, ustanova gospodov s šaleškega gradu.

Sredi 16. stoletja so opornike ob cerkvi nadzidali in sklenili z obočnimi loki, zunanjšino prezbitarija pa okrasili s freskami. V 17. stoletju so podrli strešni stolpič in ga nadomestili z današnjim zvonikom. Takrat so pač zazidali prvotni zunanji dostop na pevsko emporo z zahoda, namesto njega pa odprli nadstropni dohod z juga. Do njega so držale zalomljene enoramne stopnice, nameščene v podločju, ki so bile ohranjene še v drugi polovici preteklega stoletja. Pozneje so jih podrli in uredili dostop na emporo iz cerkvene ladje skozi predt obok. Zaporedoma so nato k stavbi prizidali obe kapeli in jo barokizirali. Zadnje pomembnejšo predelavo je cerkev doživela na prelomu stoletja, ko so ji skušali vrniti gotško obliko. Sledove nasilne regotizacije je zadnja restavracija leta 1974 deloma zbrisala, povsem pa jih ni mogla odstraniti.

DALJE PRIHODNJC

Razvaline šaleškega gradu ok. l. 1864 iz Reichertove zbirke

● ORGANI SOCIALISTIČNE ZVEZE V OBČINI SLOVENJ GRADEC:

Frontovska organiziranost

SLOVENJ GRADEC, 3. julija — Na predlog koordinacijskega odbora za kadrovska vprašanja pri Občinski konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenj Gradec in po predhodni uskladitvi s komisijo za kadrovska vprašanja pri komiteju Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec so na današnji prvi seji nove delegatske konference Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenj Gradec izvolili organe Socialistične zveze v Mislinjski dolini.

V predsedstvo občinske konference SZDL Slovenj Gradec so bili izvoljeni: Oto Sekavčnik, predsednik občinske konference SZDL, Lojze Slemenik, sekretar OK SZDL, Mitja Horvat, sekretar komiteja OK ZK, Ivan Uršič, predsednik občinske skupščine, Franc Gornjak, predsednik občinskega sveta zveze sindikatov, Oto Štraser, predsednik družbenopolitičnega zbora občinske skupščine, Ivan Majcen, predsednik občinskega odbora ZZB NOV, Franjo Pevec, predsednik občinske konference ZSMS, Martin Brglez, delegat krajevne konference SZDL Slovenj Gradec, Anica Meh, delegat krajevne konference SZDL Podgorje, Oto Slemenik, delegat krajevne konference SZDL Šmartno, Tone Gašper, delegat krajevne konference SZDL Mislinja, Franc Vaupot, delegat občinske organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin, Stane Butolen, delegat društev in Karolina Štumberger, delegat sveta za družbeno aktivnost žensk.

Izvršni odbor občinske konference SZDL Slovenj Gradec sestavljajo: Lojze Slemenik, Tone Turičnik, Metod Sekirnik, Rudi Oprešnik, dr. Miloš Lužnik in Marija Sevnikar.

V nadzornem odboru so: Edo Anderlič, dr. Stane Storko in Avgust Holz.

Finančno — administrativno komisijo sestavljajo: Stane Butolen, Jože Kramaršek in Ivan Majcen.

Delegati v Medobčinskem svetu socialistične zveze občin koroške regije so: Oto Sekavčnik, Lojze Slemenik, Bogdan Mugerle, Jože Leskovšek, Bojan Butolen in Ivo Majcen.

Delegat Slovenj Gradca v republiški konferenci socialistične zveze pa je Mitja Horvat.

Odkritje spominske plošče na Levovnikovi domačiji

● SVEČANO PROSLAVLJEN DAN BORCA V MISLINJSKI DOLINI:

Odkrili spominsko ploščo Albertu Času

Tudi v Mislinjski dolini so nadve slovesno proslavili letošnji dan borca, 4. julij. Praznovanje so združili s slavnostno ob 30-letnici zmage nad fašizmom in osvoboditve.

Osrednje slovesnosti so bile pri Levovnikovi domačiji nad Mislinjo, kjer je bila partizanska jarka. Med slavnostjo, ki sta ga pripravila občinska organizacija ZZB NOV Slovenj Gradec ter krajevna organizacija ZZB NOV Mislinja, so odkrili spominsko ploščo Albertu Času, Jevšnikovemu Bertu, enemu vidnejših aktivistov in prvih upornikov v Mislinjski dolini. Lik Alberta Časa, ki je končal življenjsko pot v Mariboru po zaslugi izdajalca 6. marca 1942, je orisal Ludvik Pušnik, spominsko ploščo pa je odkril predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Slovenj Gradec in član Republiškega odbora ZZB NOV Slovenije Ivan Majcen.

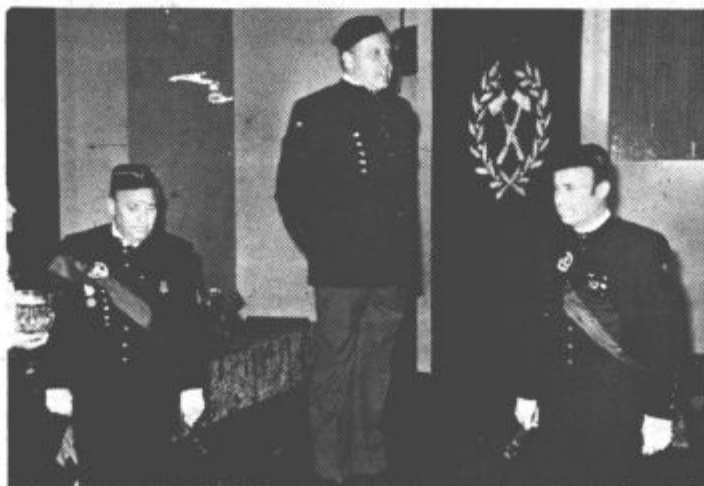
Uspel priložnostni program pa so pripravili Delavska godba Slovenj Gradec, moški pevski zbor Svoboda Mislinja ter učenci osnovne šole Rado Iršič Mislinja.

● RAZŠIRJENA SEJA

Komite občinske konference zveze komunistov Slovenj Gradec je skupaj s člani komisije za družbeno-ekonomsko vprašanja zadnji ponedeljek, 7. julija, obravnaval informacije o aktualnih idejnih vprašanjih uresničevanja resolucije o osnovah skupne politike ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1975 ter se dogovoril za sestavo programa dela občinske konference zveze komunistov do konca leta.

● SEJA OBČINSKEGA IZVRŠNEGA SVETA

Na seji, ki je bila 9. julija, je izvršni svet Skupščine občine Slovenj Gradec obravnaval družbeni dogovor o oblikovanju cen v stanovanjski izgradnji v občini Slovenj Gradec, pregledal je gradnjo stanovanj v letošnjem letu v Mislinjski dolini ter obravnaval poročilo Stanovanjsko — komunalnega podjetja Slovenj Gradec o gradnji vodovodov, Slovenjgraški občinski izvršni svet je na zadnji seji pregledal še šestmesečni dotok sredstev samoupravnih interesnih skupnosti ter analizo prispevkov in davkov občanov za leto 1974.

Starešina Ciril Grebenšek in Karel Šilih sta razpela kožo ...

Po opravljenem skoku je France Popit do dna izpil še vrč piva

France Popit častni član

Podpisali dopolnjen samoupravni sporazum o vključitvi devetih novih TOZD v Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje

VELENJE, 2. JULIJA — Delegacije vseh temeljnih organizacij združenega dela Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje so se dopoldne sešle na svečano sejo delavskega sveta, na kateri so z velikim navdušenjem imenovali za častnega člana delovne organizacije predsednika centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije Franceta Popita. Hkrati so podpisali dopolnjen samoupravni sporazum o vključitvi devetih novih temeljnih organizacij v delovno organizacijo rudarsko-elektroenergetski kombinat.

Poleg Franceta Popita so se svečane seje delavskega sveta REK udeležili tudi sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov, Celje Janez Zahradnik, direktor sestavljene organizacije združenega dela elektrogospodarstva Slovenije Tone Tribušon, predsednik velenjske občinske skupščine Nestl Zgank, njenega izvršnega sveta Franjo Kljun in predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij občine.

Goste in delegacije posameznih temeljnih organizacij je v slavnostno okrašeni dvorani najprej pozdravil predsednik delavskega sveta REK Jože Aljaž. Poudaril je, da je letošnja obletnica organiziranega pridobivanja premoža še toliko bolj pomembna, ker letos poteka tudi 30 let zmage nad fašističnim okupatorjem, obenem pa letos praznujemo tudi 25 let samoupravljanja.

»Neizprosno in predano so se tudi šaleški delavci in rudarji vključili v vrste narodnoosvobodilnega boja in ponosni v razredčenih vrstah izbojevali zmago. Ta boj pomeni prelomnico s preteklostjo in začetek docela nove dobe, ki je v temeljih spremenila družbeni in gospodarski razvoj ter omogočila uvedbo delavskega samoupravljanja.« Jože Aljaž je v govoru podčrtal tudi pomemben delež Franca Leskoškaka-Luke, častnega člana REK, ki je z osebno prizadevnostjo in revolucionarnimi izkušnjami veliko prispeval k razvoju

kombinata, in Nestla Zganka, ki je bil na čelu izgradnje rudnika in mesta.

»Ogromni delež pri razvoju in krepitvi neposrednih socialističnih odnosov in oblikovanju našega kolektiva ima tudi France Popit,« je dejal Jože Aljaž in zatem prebral sklep o razglasitvi tovariša Popita za častnega člana kombinata.

Ob navdušenem ploskanju delegatov in gostov je France Popit prišel na oder v svečani rudarski obleki. Starešina sta razpela kožo in po stari knapovski navadi je France Popit skočil čezno ter do dna izpil vrč piva. V spomin na ta do-

Dobro obveščeni občani - dobri samoupravljavci

godek mu je predsednik delavskega sveta Jože Aljaž v imenu kombinata izročil rudarsko svetilko in kladivo ter rudarsko svečano oblačilo.

France Popit je izrekel zadovoljstvo ob sprejemu v rudarske vrste, v katerih se je skozi življenje in delo utrje-

vala zavest skupnosti, razredna zavest, idejno-marksistična in politična enotnost, samozavest, zavestna disciplina, odločnost in revolucionarna doslednost. »To so velike človeške vrednote, ki so zelo pomembne tudi danes, ko utrjujemo delavsko in družbeno samoupravljanje,« je še dejal France Popit.

Ob visokem jubileju velenjskega premogovnika je predsednik republike Josip Broz Tito odlikoval 74 delavcev z različnimi državnimi odlikovanji. Priznanja je podelil predsednik izvršnega sveta občinske skupščine Franjo Kljun.

Jože Aljaž je zatem povedal, da se je na zborih delavcev, ki so bili od 23. do 30. junija v vseh temeljnih organizacijah združenega dela, 73,2 odstotka vseh zaposlenih v TOZD — rudnik lignita izreкло, da iz te največje temeljne organizacije na REK ustanovijo devet novih. Pooblašteni delegati so nato svečano podpisali dopolnjen samoupravni sporazum o združitvi v delovno organizacijo. Ustanovitev devetih novih temeljnih organizacij v dotedanji TOZD — rudnik lignita pomeni ob upoštevanju proizvodnih, organizacijskih in sa-

moupravnih osnov najsmotnejšo odločitev ustavnih nalog približati delavcem kot novem upravljanju odločanja vseh delih delovnega procesa REK za kar najbolj neposredno uresničevanje njihovih pravic in obveznosti.

Ob koncu svečane seje rudarjem prisrčno čestitali prazniku tudi učenci rudarskega šolskega centra, ki letos končali poklicno šolo. Hvalili so se jim za veliko skrb, ki jo rudarji posvečajo mladim med šolanjem, ko skupaj z delavci rudarskega šolskega centra omogočajo pridobivanje znanja in sposobnosti. »Veselim se,« so dejali, »da vam bomo lahko s svojim delom pokazali, da resnično spoštujemo vašo veliko prizadevanja in obljubljam, da bomo nadaljevali delo mnogih generacij.« Učenci so rudarjem izročili plastiko rudarja, ki je napravil Milojko Kump. Svečane seje delavskega sveta so se udeležili tudi predstavniki rudarjev iz zasavskih premogovnikov in čestitali velenjskim rudarjem ob tem velikem jubileju ter jim izročili plastiko rudarja, narejeno velenjskega lignita.

● KONFERenca KOMUNISTOV MOZIRSKe OBČINE

Ocenili družbenopolitične razmere

Občinski komite Zveze komunistov pri skupščini občine Mozirje je v sredo 25. junija sklical konferenco, na kateri so pretežno rezultate svojega dela in si začrtali smernice nadaljnjega delovanja v duhu sprejetih sklepov četrte seje CK ZKS.

Uvodni referat je zbranim komunistom prebral sekretar komiteja Matevž Požarnik, ki je v svojem govoru podal nekaj misli k oceni družbenopolitičnih razmer v občini Mozirje. Poudaril je, da predstavlja IV. seja CK ZK Slovenije veliko vzpodbudo za konkretno in poglobljeno oceno razmer v občini v pogledu uresničevanja nove ustave in dokumentov obeh kongresov. Ugotovili so, da take aktivnosti pri njih že dolgo ni bilo, da pa se ponekod še čuti premajhna angažiranost. Spregovorili so tudi o organiziranosti TOZD ter podali pozitivno oceno dela samoupravnih interesnih skupnosti ter krajevnih skupnosti v občini, ki so postale mesto neposrednega odločanja delovnih ljudi. Tudi o gospodarski problematiki je bilo precej govora, zlasti o stabilizacijski politiki in kmetijstvu, s katerim se še vedno ukvarja 30 odstotkov prebivalcev. Zavzeli so zelo kritičen odnos do planiranja srednjeročnega razvoja občine in TOZD ter družbeno-ekonomskega usposabljanja delavcev. Velik pomen so pripisali planiranju lesne industrije po republiškem programu, saj jim ta panoga pomeni 80 odstotkov družbenega proizvoda. Najbolj kritično področje je pa predstavljala vzgoja in izobraževanje ter premajhno sodelovanje delegacij z organi upravljanja v TOZD, čemur bodo v prihodnje posvetili največ skrbi. Na koncu so poudarili, da jim ta ocena stanja nakazuje fronto, na kateri se morajo komunisti in vse napredne socialistične sile še naprej boriti.

J. KRANJC

Nato pa mu je Jože Aljaž v spomin na ta dogodek izročil še knapovsko svetilko in kladivo ter seveda svečano rudarsko oblačilo

Predsednik Franjo Kljun je štirinsedemdesetim članom REK podelil odlikovanje predsednika republike

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

VABIMO VAS NA PRIJETNE IZLETE IN LETNI ODDIH.

— 19. 7. 1975 — enodnevni izlet v TRST, cena 150,00 din.

Organiziramo potovanja v ŠPANIJO, NA KANARSKe OTOKE, PALMA DE MALLORCA, COSTA DEL SOL, TUNIS, RODOS in SOVJETSKO ZVEZO.

Nudimo vam »ATLASOVE« paketne aranžmaje. Ponudeni paketni aranžmaji bodo zadovoljili vaš okus in vaše možnosti. Če se boste odločili, da boste dopust prežveli v našem aranžmaju na ta način, da boste kupili paket, si boste prihranili ne samo skrbi, ampak tudi precejšnjo vsoto-denarja.

Informacije dobite v naših poslovalnicah: CELJE, ZALEC, VELENJE, MOZIRJE.

VELENJČANOM KRISTALNI POKAL

V Velenju so se odvijale I. športne igre rudarjev Slovenije. Organizatorji srečanja rudarjev-sportnikov so bili Velenjčani, ki so s tem počastili 100-letnico rudarjenja v Velenju.

Sodelovalo je več kot 200 tekmovalcev, ki so se pomerili krosu, malem nogometu, streljanju z zračno puško, šahu in kegljanju.

Največ uspeha so imeli velenjski rudarji, ki so zmagali skupnem seštevku točk in tako osvojili prehodni kristalni pokal, ki ga je podaril Rudarstvo elektroenergetski kombinat, Velenje.

Sklenili so, da bodo športne igre postale tradicionalno srečanje rudarjev-sportnikov ob letošnjem rudarskem prazniku 3. julija.

Rezultati po panogah:

Kros: 1. REK Velenje 9, 2. Rudnik Dobrnja 7, 3. TIM Laško 6, 4. Rudnik Mežica 5, 5. Rudnik Senovo 4.

Nogomet: 1. Rudnik Dobrnja 2, 2. REK Velenje 7, 3. REK Zasavje 6, 4. TIM Laško 5, 5. Rudnik Mežica 4, 6. Rudnik Senovo 3.

Streljanje: 1. REK Velenje 9, 2. REK Zasavje 7, 3. Rudnik Mežica 6, 4. TIM Laško 5, 5. Rudnik Kanižarica 4, 6. Rudnik Senovo 3, 7. Rudnik Dobrnja 2.

Šah: 1. REK Velenje 9, 2. Rudnik Dobrnja 7, 3. REK Zasavje 6, 4. TIM Laško 5.

Končna uvrstitev:

1. REK Velenje 40, 2. Rudnik Dobrnja 28, 3. REK Zasavje 28, 4. Rudnik Mežica 24, 5. TIM Laško 23, 6. Rudnik Senovo 17 in 7. Rudnik Kanižarica 15.

ŠPORT

● **ATLETSKE NAPRAVE PREKRILI S PLASTIČNO MASO**

USPEL ATLETSKI MITING

V počastitev 100-letnice rudarjenja v Velenju in rudarskega praznika je atletski klub Velenje priredil velik mednarodni miting. Sodelovalo je več kot 200 atletov iz Avstrije, Italije in številnih klubov iz Slovenije in ostalih republik.

To je bilo prvo tekmovanje na novo urejenih atletskih napravah, ki so jih prekrili s posebno plastično maso RUBCOR.

V pozdravnem govoru se je predsednica AK Velenje zahvalila delovnemu kolektivu REK za pokroviteljstvo ter veliko razumevanje in pomoč pri obnovitvi stadiona. Predsednik Atletske zveze Slovenije Jože Božič je izrekel vse priznanje Velenjčanom in še posebej atletskemu kolektivu za tako pomemben atletski objekt, ki bo veliko doprinesel k nadaljnjemu razvoju atletike ne samo v Velenju ampak vsej Sloveniji.

Tekmovanje pa je v imenu pokrovitelja Rudarsko elektroenergetskega kombinata odprl Zdravko Oblak.

Kljub slabemu vremenu so atleti dosegli nekaj odličnih rezultatov, saj je nastopila vrsta jugoslovanskih reprezentantov.

V teku na 100 in 200 m za moške je zmagal Predrag Križan (Beograd) z rezultatom 10,5 in 21,5. Na isti progi pri ženskah je zmagala najhitrejša Jugoslovanka Jelica Pavličić iz Osijeka z rezultatom 11,4 in 23,6.

Drugi najboljši Jugoslovani za Rečanom Sušnjevcar Savič iz Pule je zmagal v teku na 400 m (48,4) in 800 m (1:54,2). Odlični rezultat je dosegel tudi reprezentant v metu krogla Ivan Ivančič (Beograd) z rezultatom 18,71. Zmagi pa sta dosegla tudi domačina, Edo Hojan v teku na 1500 m (4:0,26) in Andreja Sverca na isti progi v ženski konkurenci (4:35,4).

Skakalca v višino, Kranjčan Prezelj in Celjan Branko Vivod, sta preskočila višino 200 cm.

Rezultati:

Moški:
100 m: 1. Predrag Križan (C. Z. Beograd) 10,5, 2. Zettel (Innsbruck) 11,0, 3. Henrik Dvoršak (Kladivar) 11,0.
200 m: 1. Predrag Križan (C. Z. Beograd) 21,5, 2. Wolfgang Kobau (KLC Celovec) 22,3, 3.

Gerhard Jochum (KLC Celovec) 23,2.

400 m: 1. Milan Savič (Pula) 48,4, 2. Klaus Mayramhof (Innsbruck) 49,7, 3. Stefan Obal (Velenje) 50,8.

800 m: 1. Milorad Savič (Pula) 1:54,2, 2. Ljubo Zidar (Ljubljana) 1:56,3, 3. Gerhard Pierer (Graz) 1:56,9.

1500 m: 1. Edo Hojan (Velenje) 4:02,6, 2. Ivan Škof (Kladivar) 4:05,4, 3. Rudi Berger (KAC Celovec) 4:05,9.

5000 m: 1. Rihard Fink (Graz) 14:42,0, 2. Milan Balek (Velenje) 15:00,3, 3. Numan Ukić (Kladivar, Celje) 15:12,6.

Krogla: 1. Ivan Ivančič (C. Z. Beograd) 18,71, 2. Dimitar Marčeta (C. Z. Beograd) 16,62, 3. Vladimir Mulić (C. Z. Beograd) 16,61.

Višina: 1. Darko Prezelj (Triglav, Kranj) 200, Branko Vivod (Kladivar, Celje) 200, Jure novak (JLA) 190.

Zenske:

100 m: 1. Jelica Pavličić (Osijek) 11,4, 2. Branislava Gak (Zemun) 12,0, 3. Sonja Otić (Koper) 12,1.

200 m: 1. Jelica Pavličić (Osijek) 23,6, 2. Sonja Cotić (Koper) 25,6, 3. Mojca Šavle (Nova Gorica) 25,7.

400 m:

proglasitev prvih treh: 1. Elisabeth Petutschnig (KLC Kladivar), 2. Danica Uran- (Velenje) 4:35,4, 3. Erika Srot (KLC Celovec) 4:39,0, 4. Nada (Ljubljana) 57,9, 5. Sobar (Ravne) 4:40,4.

mali oglasi

Prodajam mladiče — rodovniške neamske ovčarje. Jamnik Ivo, Efenkov 34, Velenje.

Elektroinženirju Konradu Steblovniku iz Rečice ob Paki iskreno čestitajo k izredno uspešno opravljeni diplomski vsi Steblovnikovi.

● **PISMO IZ ZIBIKE**

Šola v naravi

Zvedeli smo veselo novico, da bomo šli na morje. Morje! Tam se nismo nikoli bili.

Uresničila se nam je velika želja.

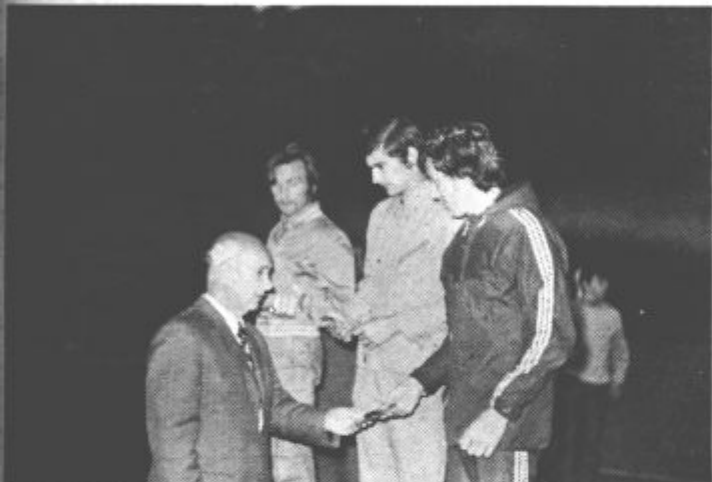
Odpotovali smo v nedeljo, 1. junija. Čakala nas je dolga vožnja do Fiese. Tudi to smo srečno prestali. Naenkrat se je pred nami pokazalo neskončno morje. Vsak je hotel čimprej poskusiti, kakšna je voda. Vedeli smo, da je slana, da je tako slana, pa nismo vedeli. Skrajša smo bili boječi. Kljub temu smo se vsi naučili plavati. Pri tem pa dolgujemo veliko zahvalo tovarišu Slavku iz Celja, ki je bil zelo prijeten z nami.

Deset dni nam je hitro preteklo. Polni najlepših vtisov smo se vračali v Zibiko.

Zelimo si še več takih dni na morju. Zahvaljujemo se tovarišem iz Velenja, upravniku iz Fiese in drugim, ki so nam omogočili nekaj prijetnih dni na morju.

Marija Pevec iz 4. razreda osnovne šole Zibika

— Zdj izide vsak petek — Cena je 2 dinarja — Letna naročnina je 80 dinarjev — Za inozemstvo 150 dinarjev — Tekoči račun št. 52800-601-21420 pri SDK podr. Velenje — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk Ljudska pravica, Ljubljana — Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine ŠRS (št. 421-1/72 od 8.2.1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Najboljši na 1500 metrov je bil Edo Hojan. Medalje je prvim trem najbolje uvrščenim tekmovalcem izročil predstavnik REK Albin Amon

Taborjenje v Ribnem

Taborniki med bivanjem v naravi gojijo in razvijajo medsebojno tovarštvo, si bogatijo in plemenitijo značaj. Taborjenje torej ni samo pridobivanje fizičnih sposobnosti, ampak zaradi celodnevne bivanja v naravi ustvarja pogoje za tesnejše vezi med posamezniki.

Tu ni nobene teorije, ampak le dejavnost, torej resnična vzgoja, ki ni izvajana pod pritiskom, ampak daje možnost, da mladi spoznavajo samega sebe, da se fizično in duševno krepijo.

Tabor bo postavljen v Ribnem pri Bledu.

Kako se pride v tabor?

- I. V radovljici greš mimo železniške postaje po cesti proti Kropi. Takoj za mostom na desni strani Save se desno odcepi makadamska cesta, ki te pripelje po 3 km prijetne poti ob Savi Bohinjki naravnost v tabor.
- Na Bledu približno 100 m za bencinsko črpalko se odcepi cesta na levo v vas Ribno. Namesto, da se pelješ v vas, nadaljuješ pot do naslednje vasi, kjer se spustiš proti Savi in takoj za mostom nadaljuješ pot desno približno 1 km.

Taborjenje se prične:

- I. izmena: od 27. VI. do 7. VII. — vodniški tečaj
- II. izmena: od 7. VII. do 12. VII. — SSK
- III. izmena: od 12. VII. do 22. VII. — osnovne šole Velenje, Pesje, Topolštica, KDK Soštanj
- IV. izmena: od 22. VII. do 1. VIII. — osnovni šoli Biba Rōck Soštanj in Smartno ob Paki

Za to izmeno ne sprejemamo prijav!

- V. izmena: od 1. VIII. do 10. VIII. — RSC, gimnaziji Velenje in ViC Ljubljana.

Prijave sprejemajo:

- Za III. izmeno sprejemajo prijave v tajništvu osnovne šole Anton Aškerc Velenje od 10. do 11. ure dopoldne.
- Za V. izmeno sprejema prijave prof. Franc Cesar. Ob prijavi moraš oddati denar za taborjenje.

Cena taborjenja:

40 din na dan po osebi do 4. razreda osnovne šole, 45 din na dan po osebi do 8. razreda osnovne šole, 50 din na dan po osebi do 8. razreda.

V to ceno so vključene naslednje storitve: prenočišče, 4 obroki hrane, prevozne storitve v zvezi z izleti v okolico, turistična taksa, stroški organizacije, uporaba športnih rekvizitov in igrišč.

Informativni sestanki:

- Za III. izmeno bo sestanek s starši 10. VII. ob 16. uri v osnovni šoli A. Aškerc Velenje.
- Za V. izmeno pa 18. VII. ob 16. uri v osnovni šoli Biba Rōck Soštanj.

Na taborjenje se lahko prijavi tabornik ali vsak, ki želi postati tabornik!

Odbor taborjenja.

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL Velenje — Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo — Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p. p. 89, telefon (063) 50-087 — Redakcija Ljuban Naraks, Stane Vovk, in Rudi Ževart — Tehnični urednik Franci Lazovec — Časnik je kot štirinajstnevnik „Šaleški rudar“ izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973

Za turiste poskrbljeno

Pravijo, da je Gornja Savinjska dolina ena najlepših širom naše domovine in izven nje. Da te govorice niso neosnovane, potrjujejo obiski številnih domačih in tujih gostov, ki jih privablja lepota od Mozirja, ki jih pozdravi ob vstopu v dolino, pa tja do svetovno znane Logarske doline.

Ker smo ravno v času, ko je že začela s polno močjo utripati letošnja turistična sezona, nas je zanimalo, kako so se nanjo pripravili Gornjesavinjčani. Predolg bi bil pogovor, če bi obiskali turistična društva v vsakem kraju, zato smo prosili za pogovor kar referenta za turizem pri skupščini občine Mozirje Jožeta Urbanca. Rad je povedal o vsem, kar nas je zanimalo.

»Res je, da tudi pri nas že čutimo utrip turistične sezone. Sicer nas obiskujejo turisti skozi vse leto, toda največji naval pride v drugi polovici julija in v avgustu. Drugače pa je po naših krajih največ enodnevni, prehodni gostov in tistih, ki pridejo ob nedeljah in praznikih, kot so prvi maj, četrti julij in drugi. Težko bi vam ponudil podatke o trenutni zasedenosti in o zapolnitvi v pretekli zimski sezoni, kajti vse te podatke dobimo šele ob letnem pregledu. Vem le to, da nam jo je letos sneg pošteno zagodel, saj so bile kapacitete na Golteh zasedene le 40-odstotno. Za razliko od prejšnjih zim pa smo imeli letos precej poslovnih turistov, ki so gradili tovarno keramike v Gorenju, stanovali pa so pri nas.«

Kakšne pa so pri vas cene?
»Morda smo letos s cenami penzionov šli malo previsoko in se bo to čutilo pri številu gostov. Sicer pa so cene po posameznih krajih različne. Pri zasebnikih v Mozirju je cena sobe 35 dinarjev, na Ljubnem 32, v Lučah 30, v Solčavi 27, v Gornjem gradu pa 30, s tem, da imajo redni gostje 5 dinarjev popusta. Dvoposteljna soba prve kategorije v hotelu velja 100 dinarjev, medtem ko je za celotep penzion na Golteh treba odšteti 120 dinarjev. Tudi hrana je pri zasebnikih cenejša, saj stane šest starih tisočakov, v družbenem sektorju pa osem. Na razpolago pa imamo skupno 831 ležišč v približno 380 sobah.«

Verjetno imate precej razvit tudi kmečki turizem?

»Da, zanj vlada pri nas veliko zanimanje. S to obliko turizma se pri nas organizirano ukvarja osem kmetov, ki imajo skupaj osemdeset ležišč. Poleg tega je pet kmetov vložilo prošnjo za kredit, da bi si ure-

Jože Urbanec

dili vse potrebno za to dejnost, enajst pa jih imamo dentiranih in sicer takih, imajo za to vse pogoje.«

In kakšna so prizadevanja z vaše strani, da bi bili turisti bolj zadovoljni z bivanjem pri vas?

»Letos je ponovno zaživel občinska turistična zveza, ki je za prvo nalogo zadala širitev turistične sezone, traja praktično le dva meseca. Vsi kraji se trudijo po boljših močeh, da gostom bi bilo dolgčas. Naselja so urejena, ložali prijetni in bro založeni. Poleg občinskih prireditev, ki jih organiziramo pa jih je nekaj postalo tradicionalnih: flosarski bal, belarski praznik, dan ribiškega mlekarstva, turistično-jevanje in druge. Upamo, da z vsem tem resnično zadovoljni.«

O tem prav gotovo ni dovolj, saj drugače jih ne bi bilo več. Samo naravne lepote premnogim ne zadostujejo, saj se v Zgornji Savinjski dolini dobro zavedajo.

J. KRAJNC

Poškodovani most v Smartnem

Šmarčani brez mostu

Ze mnogo Pake je preteklo od takrat, ko so se začeli v Smartnem pogovarjati o tem, da bo treba z mostom preko nje nekaj storiti. Čas in reka sta ga načela tako, da so preko njega brez skrbi hodili le pešci, prevoz s težjimi prevoznimi sredstvi pa je bil precej tvegan, na kar je opozarjala tudi tabla z napisom o nevarnosti.

Most povezuje središče kraja z delom preko Pake in z naseljem Slatine in je zaradi tega za prebivalce onstran Pake velikega pomena. Krajanje so združili svoje moči in posredovali pri krajevni skupnosti, ki se je prav tako zavedala pomembnosti tega problema, vendar rešitve iz različnih razlogov ni mogla priskrbeti pravočasno.

Zadnje neurje, ki je prizadejalo veliko škode mnogim krajem v Sloveniji in drugod, tudi šmarškemu mostu ni prizaneslo. V sredini se je pogreznil, tako da tudi pešci čezenj stopajo z velikim strahom, vsak prehod drugačne vrste pa je popolnoma onemogočen. Tako so tisti, ki živijo na drugi strani Pake, prisiljeni puščati vsa prevozna sredstva doma, kajti na njihovem predelu ni nobene druge ceste, ki bi jim omogočila prevoz v Smartno in drugam. Deževje je torej poskrbelo za to, da je h konkretni rešitveni akciji treba pristopiti takoj. Da

bi izvedeli kaj več o kočljivem mostu, smo nekatere prizadete povprašali za njihovo mnenje.

Ivanka Vrhovnik, ki stanuje najbližje Paki, je povedala: »Ze pred štirimi leti smo dali prošnjo na krajevno skupnost pa tudi na skupščini občine so zvedeli za naš problem. Tisti, ki prebivamo na tej strani, smo zbrali okrog 4000 dinarjev in pripravili celo nekaj lesa. Predstavili krajevne skupnosti so nam obljubili, da so načrti za nov most že pripravljeni in da bodo to uredili skupaj z regulacijo Pake. Toda ostalo je le pri obljubah. Ne vem, kdo je kriv za to, da smo ostali tako odrezani od vsega, vem le to, da bi popravilo po našem prvem posredovanju stalo mnogo manj, kot pa bo sedaj. Toda vsi smo pripravljeni prispevati še več denarja, samo da se vse to uredi.«

Novi predsednik krajevne skupnosti Smartno ob Paki Franc Malus pa je k vsemu

temu dodal: »Po izdelanih načrtih za regulacijo naj bi bila Paka široka 28 metrov, zato mostu nismo hoteli popravljati, ampak bi moral biti nov. Krajevna skupnost je po prvi fazi uničenja posredovala pri vodni skupnosti, ki pa ni našla časa, da bi začela z deli. Zaradi tega smo sedaj v tako težkem položaju. Za trenutno rešitev tega problema bomo zasilno uredili cesto preko gozda, ki ga domačini imenujemo Foršt, proti Letušu. O končni rešitvi pa se moramo posvetovati z občinskimi organi, kajti tako velik in pomemben objekt kot je most čez Pako ne more biti stvar samo krajevne skupnosti, ker smo za to prešibki.«

Šmarčanom se je tako kar čez noč, čeprav morda ne tako nepričakovano, porodil problem, ki ga bo treba čimprej rešiti v zadovoljstvo vseh. Da pa se bodo tega res takoj lotili, zagotavlja dejstvo, da bodo v mesecu avgustu na tem mestu začeli graditi dve veliki zgradbi, v katerih bodo poleg številnih stanovanj še trgovina, ambulanta in lekarna. Predpogoj za gradnjo pa je vsekakor regulacija Pake in s tem ureditev mostu.

J. KRAJNC

Tavčarjevci na Koroškem

Prejšnjo nedeljo smo jo Tavčarjevci že tretjič mahnili na izlet. Tokrat smo šli na Koroško, v kraj, kjer je Prežihov Voranc kot otrok pasel »bicke«, kot mož pa opisoval ta prelepi del Slovenije in njene ljudi. Na Prežihovini smo se poklonili spominu pisatelja in borca za slovenski narod s kratkim kulturnim programom.

Matejka in Peter sta prisrčno pozdravila Vorančevo ženo, ki je s solzami v očeh sledila programu.

Tovariš Mavec je kratko orisal življenjsko pot Voranca, mladi iz ulice pa so brali odlomke iz njegovih del. Po programu nas je Vorančeva vdova popeljala v spominsko sobo. Povedala nam je marsikatero zanimivost iz življenja moža, ki je moral kot zaveden Slovenec in borec za socialne pravice večkrat bežati v tujino. Prisrčno smo se poslovili od Prežihove žene in njenih nečakinj, ter jo mahnili k potoku — blizu Rimskega vrelca, kjer smo se malo pozabavali. Kuhar Tonček je z vso iznajdljivostjo uredil kuhinjo in se spretno vrtel okrog ražnja. Čakala nas je že kava in tudi čevapčiči so že prijetno dišali. Kletarka Dragica je imela polne roke dela, saj je nenehoma hodila po pijačo, ki

jo je hladila v mrzlem potoku. Ob štirinajstih smo zaprli kuhinjo in klet ter se zbrali na travniku, kjer smo najprej sprejeli v naše vrste tiste Tavčarjevce, ki so bili letos prvič z nami na izletu.

Po tem obredu je ulična kronistka prebrala kroniko, v kateri je obdelala vse najvažnejše dogodke preteklega leta. Nato je naš športnik Marjan pripravil vrsto športnih tekmovanj (štafeto, nogomet, odbojko, dviganje uteži) in uri in pol je podil mlado in staro po travniku. Medtem se je tudi lepo praznila naša klet, kuhar pa je že drugič zakuril ogenj. Po obilni malici smo se prav vsi ob igri »odbijanje tretjega« še enkrat pošteno razgibali. Najbolj so ob tem uživali naši najmlajši. Triletni Tomaž je pozabil na mamičo in očka ter se z drugimi kratko-hlačniki podil za žogo. Berto je še enkrat dokazal, da zna teči bolje kot marsikdo. Žal se je po »kolu« sonce že povsem skrilo, mi pa smo prijetno utrujeni sledili šoferju na avtobus.

Verjetno je vsak med nami mislil na izlet, ki bo drugo leto, in pa na tiste, ki zaradi kakršnegakoli vzroka niso mogli z nami.

P. P.

Pred dobrim letom dni je Srečko Kranjc iz Kozjega spoznal Stefko Kotnik, Vrhovnikovo iz Spodnje Dolice pri Mislinji. Potem je Srečko sklenil, da bo Stefko popeljal pred matičarja, kjer si bosta obljubila zvestobo. In tako je tudi bilo. Ko je Srečko nevesto peljal na matični urad v Mislinje, so mu domači fantje postavili šrango. Menili so: »Doigo smo pazili nanjo in predno jo nam tujec odpelje, hočemo zanje denar...« Tako se je tudi zgodilo. Pred šrango je bilo veliko »barantanja«, naposled so domači fantje pri cenah nekoliko popustili in ženin je odšel. Na sliki: Takole je potekal šrangarski obred. Foto: F. Jurač

Delovni kolektiv gostinskega podjetja Kajuhov dom iz Soštanja je praznoval 4. julija petnajstletnico delovanja. Po združitvi z gostinskim podjetjem Sloga so v teh petnajstih letih premagovali vse težave, ki niso bile vselej lahke. Ob tej priložnosti so se spomnili tudi na tiste zveste člane, ki so v kolektivu 10 in več let in jih nagradili. Na sliki je 8 »najstarejših« članov delovnega kolektiva Kajuhov dom.

K. J.

Potrošniki pozor!

VELEBLAGOVNICA

nama
VELENJE

prireja v času od
7. julija do 31. julija 1975

sejem gospodinjstve opreme (večji gospodinjstvi in televizijski aparatov (črno-beli in color) »GORENJE« V VELEBLAGOVNICI NAMA Velenje.

Pri nakupu za gotovino, tujo valuto in potrošniški kredit bomo v času sejma odobravljeni

8% popusta

Dostava na dom brezplačna.

Potrošniki, izkoristite ugodno priložnost.

